

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2010

Nr 1357—1376

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1357	Lag om ändring av kreditinstitutslagen	4521
1358	Lag om upphävande av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland	4542
1359	Lag om ändring av 21 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker	4543
1360	Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	4544
1361	Lag om ändring av 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	4548
1362	Lag om ändring av 21 och 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	4552
1363	Lag om ändring av 3 § i lagen om bundet långsiktigt sparande	4554
1364	Lag om ändring av 14 och 46 § i lagen om värdepappersföretag	4555
1365	Lag om ändring av 6 och 11 § i lagen om placeringsfonder	4556
1366	Lag om ändring av 9 § i lagen om fastighetsfonder	4557
1367	Lag om ändring av 1 kap. 1 och 4 § i värdepappersmarknadslagen	4558
1368	Lag om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism	4559
1369	Lag om ändring av 6 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem	4560
1370	Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande	4561
1371	Lag om ändring av 12 a § i lagen om statens säkerhetsfond	4563
1372	Finansministeriets förordning om kreditinstituts och värdepappersföretags ersättningssystem	4564
1373	Finansministeriets förordning om beräkning av kapitalkrav och om begränsning av exponeringar mot kunder för kreditinstitut och värdepappersföretag samt för finans- och försäkringskonglomerat	4568
1374	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om trafiksäkerhetsavgift för år 2011	4579
1375	Justitieministeriets förordning om åklagarämbetenas servicebyråer	4581
1376	Justitieministeriets förordning om avgiftsbelagda prestationer som tillhandahålls av justitieministeriet och vissa myndigheter inom dess förvaltningsområde	4582

Nr 1357

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i kreditinstitutslagen (121/2007) 10 § 3 mom., 61 § 1 mom., 100 § och 123 § 2 mom.,
ändras 8 §, 20 § 1—3 mom., 36 §, 45 § 1 mom. 4, 8 och 9 punkten samt 3 mom., 46 § 1 mom. 3 punkten, 48 och 49 §, rubriken för 63 § och 63 § 1 mom., 64 § 1 mom., 67, 69 och 74 §, 79 § 2 mom., 82 § 1 mom., 90 och 104 §, 105 § 1—3 och 6 mom., 106 § 1 och 2 mom. samt 181 §,

RP 127/2010
EkUB 33/2010
RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97—119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3—35

av dem 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 299/2010, 20 § 1 mom. sådant det lyder i lag 299/2010, 36 § sådan den lyder i lag 929/2007, 48 och 49 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 600/2010, 105 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 851/2008 och 181 § sådan den lyder i lag 600/2010, samt

fogas till 1 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 13 a, 13 b och 16 b §, till 19 § ett nytt 2 mom., till 21 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 600/2010, ett nytt 4 mom., till lagen nya 3 a och 3 b kap. och en ny 35 a §, till 45 § ett nytt 3 mom., varvid det ändrade 3 mom. och de nuvarande 4—6 mom. blir 4—7 mom., till lagen en ny 48 a §, till 68 § ett nytt 2 mom., till 86 § ett nytt 3 mom., till lagen nya 112 a—112 f § och en ny mellanrubrik före dem och till lagen nya 10 a och 10 b kap. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Föreskrifter om ett utländskt kreditinstituts rätt att bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland och om de krav som ställs på denna verksamhet finns i 8 § 3 och 4 mom., 13 a §, 19 § 2 mom., 3 a och 3 b kap., 112 a—112 f § och 10 a och 10 b kap.

8 §

Kreditinstitut

Ett *kreditinstitut* är ett företag som har sådan koncession för kreditinstitutsverksamhet som avses i 3 kap. Ett kreditinstitut kan vara en inlåningsbank, ett kreditföretag eller ett institut för elektroniska pengar.

Med ett *utländskt kreditinstitut* avses i denna lag ett utländskt företag som i huvudsak bedriver kreditinstitutsverksamhet och som är underställt motsvarande tillsyn som ett kreditinstitut enligt denna lag.

Med ett *utländskt EES-kreditinstitut* avses i denna lag ett utländskt kreditinstitut som enligt stadgarna har sin hemort i en annan EES-stat än i Finland och som har beviljats koncession för kreditinstitutsverksamhet av den behöriga myndigheten i den staten.

Med ett *kreditinstitut från tredjeland* avses i denna lag ett utländskt kreditinstitut som enligt stadgarna har sin hemort i en stat som inte hör till EES och som har beviljats koncession för kreditinstitutsverksamhet av den behöriga myndigheten i den staten.

13 a §

Hemstat

Med *hemstat* avses i denna lag den stat där ett utländskt kreditinstitut enligt stadgarna har sin hemort och där den behöriga myndigheten har beviljat kreditinstitutet koncession för kreditinstitutsverksamhet.

13 b §

Filial

Med en *filial* avses i denna lag ett kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts driftställe i någon annan stat än hemstaten, när driftstället i rättsligt avseende är en del av kreditinstitutet eller det utländska kreditinstitutet och bedriver kreditinstitutsverksamhet eller annan affärsverksamhet som är tillåten för kreditinstitut.

16 b §

Värdepapperisering

Med *värdepapperisering* avses i denna lag sådana transaktioner som definieras närmare i artikel 4.36—4.44 i Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut 2006/48/EG, nedan kallat *kreditinstitutsdirektivet*, och där tillgångsposter omvandlas till nya tillgångsposter genom att den kreditrisk som hänförs sig till en fordran eller till en annan tillgångspost delas upp i trancher, så att

1) betalningarna inom ramen för transaktionen är beroende av avkastningen av fordran eller gruppen av fordringar, och

2) prioriteringen av trancherna bestämmer hur förlusterna fördelas under den tid transaktionen pågår.

19 §

Kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Det som i 1 mom. föreskrivs om kreditinstitut gäller på motsvarande sätt utländska EES-kreditinstitut och finländska filialer till kreditinstitut från tredjeland som har en koncession för kreditinstitutsverksamhet i Finland enligt denna lag.

20 §

Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Föreskrifterna i 19 § begränsar inte Finlands Banks rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel, fondbolags rätt att bedriva fondverksamhet enligt lagen om placeeringsfonder (48/1999), rätten för betalningsinstitut eller de personer som avses i 7 § i lagen om betalningsinstitut (297/2010) att tillhandahålla betaltjänster enligt den lagen, värdepappersföretags och fondbolags rätt att tillhandahålla sparavtal enligt lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009) eller försäkringsföretags rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt lagen om försäkringsbolag. Föreskrifterna i 19 § begränsar inte heller försäljning av andra betalningsmedel än elektroniska pengar. I fråga om rätten för utländska värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag att i Finland tillhandahålla tjänster inom ramen för sin koncession föreskrivs särskilt.

Ett aktiebolag, andelslag och offentligrättsligt samfund får trots 19 § från allmänheten ta emot medel som ska återbetalas på anfordran, på ett kundkonto som får användas enbart till betalning av varor och tjänster som aktiebolaget, andelslaget eller det offentligrättsliga samfundet självt säljer och vars medel kan tas ut kontant samt ge ut elektroniska pengar som endast aktiebolaget, andelslaget eller det offentligrättsliga samfundet självt godkänner som betalning. Aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet får dessutom på kundkonto som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten

från allmänheten ta emot medel som ska återbetalas på anfordran och ge ut elektroniska pengar som avses i 3 punkten i det momentet.

Ett aktiebolag, andelslag och offentligrättsligt samfund som avses i 2 mom. och, om aktiebolaget eller andelslaget hör till en företagsgrupp som avses i 5 § 2 mom., alla aktiebolag och andelslag som hör till samma företagsgrupp tillsammans får från en och samma kund på ett kundkonto ta emot högst ett belopp som motsvarar 3 000 euro. Ett aktiebolag, andelslag eller offentligrättsligt samfund som avses i 2 mom. får på ett och samma elektroniska datamedium lagra elektroniska pengar högst till ett belopp som motsvarar 150 euro.

21 §

Firma

Föreskrifter om användningen av ett utländskt kreditinstituts firma i Finland finns dessutom i 166 r §.

3 a kap.

Etablering av en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut och tillhandahållande av tjänster i Finland

29 a §

Utländska EES-kreditinstituts rätt att etablera en filial och tillhandahålla tjänster

Ett utländskt EES-kreditinstitut får etablera en filial i Finland eller annars i Finland tillhandahålla tjänster som avses i 30 § och som omfattas av dess koncession.

29 b §

Anmälan om etablering av en filial

Ett utländskt EES-kreditinstitut får etablera en filial i Finland efter det att tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har gjort en anmälan om detta till Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om den planerade filialens driftställe, af-

färsverksamhet och interna styrning och om dess ansvariga personer, varav en ska utses till direktör för filialen.

Utöver de uppgifter som avses i 29 a § ska anmälan innehålla uppgifter om kreditinstitutets kapitalbas och kapitaltäckning och om det garantisystem som skyddar filialens insättares fordringar och hur täckande systemet är.

Ett utländskt EES-kreditinstitut ska skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar gällande de uppgifter som avses i 2 mom. minst en månad innan ändringarna genomförs. Finansinspektionen kan till följd av planerade ändringar ändra föreskrifterna och villkoren i den anmälan som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen.

29 c §

Inledande av filialens verksamhet

Filialen får inleda sin verksamhet när det utländska EES-kreditinstitutet har fått en anmälan som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen eller, om Finansinspektionen inte har gjort anmälan inom den tid som föreskrivs i den paragrafen, då tidsfristen för behandlingen av anmälan har gått ut.

29 d §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet

I 61 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det om Finansinspektionens rätt att helt eller delvis förbjuda en filial att fortsätta med sin verksamhet.

3 b kap.

Etablering av en filial till och öppnande av en representation för ett kreditinstitut från tredjeland i Finland

29 e §

Etablering av en filial

Ett kreditinstitut från tredjeland får vid en filial som etablerats i Finland tillhandahålla tjänster som avses i 30 § och som omfattas av

den koncession filialen har beviljats i enlighet med 29 f §.

Ett kreditinstitut från tredjeland kan dessutom ha en representation i Finland.

29 f §

Ansökan om koncession för en filial

Ett kreditinstitut från tredjeland, som ämnar bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland, ska hos Finansinspektionen ansöka om koncession för den filial som ska etableras i Finland. Utlåtanden om ansökan ska inhämtas från Finlands Bank samt från insättningsgarantifonden, om kreditinstitutet tar emot inlåning, och från ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet tillhandahåller investeringstjänster.

Till ansökan ska fogas nödvändiga utredningar om följande i fråga om kreditinstitutet:

- 1) ägande,
- 2) ledningens kompetens och tillförlitlighet,
- 3) den interna styrningen och den interna kontrollen,
- 4) riskhanteringen,
- 5) kapitaltäckningen och likviditeten, den interna kapitalutvärderingen och likviditetshanteringen,
- 6) lagstiftningen och finanstillsynen i kreditinstitutets hemstat.

Till ansökan ska dessutom fogas nödvändiga utredningar om hur filialens interna styrning och verksamhet har organiserats, inklusive förfarandena för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism, om filialledningens kompetens och tillförlitlighet och om de tillgångar som står till filialens förfogande i Finland.

Föreskrifter om de kontaktuppgifter som ska uppges i ansökan och närmare föreskrifter om de utredningar som ska fogas till ansökan får utfärdas genom förordning av finansministeriet.

29 g §

Beviljande av koncession för en filial

Finansinspektionen ska bevilja koncession, om

1) kreditinstitutets verksamhet inte väsentligen avviker från den verksamhet som är tillåten för finländska kreditinstitut,

2) den lagstiftning som tillämpas på ett kreditinstitut från tredjeland i dess hemstat stämmer överens med de internationellt accepterade rekommendationerna om finanstillsyn och förhindrande av att det finansiella systemet utnyttjas i kriminellt syfte,

3) det inte förekommer väsentliga avvikelser från de krav som ställs i denna lag när det gäller kreditinstitutets kapitaltäckning, stora exponeringar, likviditet, interna kontroll, riskhanteringssystem eller ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet,

4) kreditinstitutet också i övrigt står under tillräckligt effektiv tillsyn i hemstaten,

5) kreditinstitutet i Finland har tillgångar som åtminstone uppgår till det belopp som föreskrivs i 166 m § 2 mom. för den verksamhet som filialen bedriver,

6) filialens interna styrning har organiserats i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper,

7) filialens direktör uppfyller de krav som föreskrivs i 40 §,

8) filialen har tillräckliga förfaranden för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism.

På beslut om koncession för en filial tillämpas det som föreskrivs i 23 §. Finansinspektionen ska inom tio arbetsdagar efter att ha mottagit koncessionsansökan underrätta sökanden om den tidsfrist som avses i 23 § 1 mom. och om den möjlighet att överklaga som avses i 23 § 3 mom.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska banktillsynskommittén om beviljandet av koncession för en filial.

Filialkoncessionen berättigar till verksamhet på ett eller flera driftställen.

29 h §

Återkallande av koncessionen för en filial och begränsning av filialens verksamhet

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallande av koncessionen för en filial och om begränsning av filialens verksamhet. Dessutom ska Finansin-

spektionen utan dröjsmål återkalla filialens koncession då en myndighet i hemstaten för ett kreditinstitut från tredjeland har återkallat kreditinstitutets koncession.

En anmälan om återkallandet av koncessionen ska göras till Europeiska kommissionen, Europeiska banktillsynskommittén, insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerarskydd, om det berörda kreditinstitutet från tredjeland är medlem i fonden.

29 i §

Avslutande av verksamheten vid en filial

Då Finansinspektionen återkallar koncessionen för en filial till ett kreditinstitut från tredjeland, ska filialens verksamhet omedelbart avslutas. Det som föreskrivs om tillsynen över filialer någon annanstans i lag tillämpas på tillsynen över filialen efter det att den avslutat sin verksamhet tills en anmälan som avses i 2 mom. har gjorts och filialens inlåning har betalats till insättarna.

Det utländska kreditinstitutet ska utan dröjsmål efter det att verksamheten vid dess filial har avslutats underrätta de av sina borgenärer och gäldenärer vars fordringar eller skulder grundar sig på avtal som ingåtts genom förmedling av filialen hur gäldenärerna kan fullfölja sina avtalsenliga förpliktelser och hur borgenärerna kan få betalning för sina förfallna fordringar efter det att verksamheten har avslutats. Finansinspektionen utfärdar vid behov närmare föreskrifter om det förfarande som avses i detta moment.

Det som föreskrivs i denna paragraf gäller i tillämpliga delar för begränsning av verksamheten vid en filial med stöd av 29 h § i denna lag eller 27 § i lagen om Finansinspektionen.

29 j §

Öppnande av en representation samt dess verksamhet

Om ett kreditinstitut från tredjeland ämnar öppna en representation i Finland ska den anmäla detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innefatta information om adressen för representationens driftställe, om den person

som ansvarar för representationens verksamhet och om verksamhetens art och omfattning. Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om vad den information som avses i detta moment ska innefatta och om anmälningsförfarandet.

Representationen får inte bedriva sådan verksamhet som avses i 30 §.

Representationen får inleda sin verksamhet när en anmälan enligt 1 mom. har gjorts.

29 k §

Återkallande av verksamhetsrättigheterna för en representation

Finansinspektionen kan förbjuda en representation att fortsätta sin verksamhet i Finland, om en anmälan enligt 29 j § inte har gjorts eller informationen i anmälan är felaktig eller bristfällig eller det i representationens verksamhet skett väsentliga överträdelser av bestämmelser eller föreskrifter om finansmarknaden.

Tillåten affärsverksamhet

35 a §

Begränsningar av förvärv av värdepapperiserade tillgångsposter

Ett kreditinstitut får inte förvärva tillgångsposter som värdepapperiserats i enlighet med 16 b § om det inte kan försäkra sig om att den ursprungliga kreditgivaren eller någon annan som värdepapperiserar sina tillgångsposter eller som överlåter värdepapperiserade tillgångsposter ansvarar för ett belopp som motsvarar minst fem procent av de tillgångsposter som är föremål för värdepapperiseringen.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på

1) värdepapperiseringsarrangemang som berör

a) fordringar på offentliga samfund,
b) fordringar på kreditinstitut och värdepappersföretag på vilka en riskvikt på högst 50 procent tillämpas med stöd av denna lag, eller

c) fordringar på multilaterala utvecklingsbanker, eller på

2) indexbaserade arrangemang, syndikerade krediter, förvärvade försäljningsfordringar eller kreditderivatavtal, som uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 122 i kreditinstitutsdirektivet.

Om kreditinstitutet förvärvar tillgångsposter som värdepapperiserats i strid med denna paragraf eller om kraven enligt artikel 122a.4, 122a.5 och 122a.7 i kreditinstitutsdirektivet inte är uppfyllda, ska Finansinspektionen höja det kapitalkrav som enligt 61 § tillämpas på dessa tillgångsposter på det sätt som föreskrivs i artikel 122a.5 tredje stycket i kreditinstitutsdirektivet.

36 §

Driftställen

Ett kreditinstitut ska ha sitt huvudkontor och minst ett fast driftställe i Finland.

Kapitalbas

45 §

Primärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det primära kapitalet, som består av

4) finansiella hybridinstrument, vars villkor Finansinspektionen har godkänt,

8) under räkenskapsåret upplupen vinst enligt delårsrapporten, om vinsten enligt en revisors utlåtande är beräknad enligt metoder godkända av Finansinspektionen och enligt samma principer som resultatet för räkenskapsåret,

9) övriga av Finansinspektionen godkända poster som kan jämföras med dem som nämns ovan.

Av de poster som avses i 1 mom. 4 punkten får högst ett belopp som motsvarar 35 procent av det sammanlagda primära kapitalet räknas till det primära kapitalet. Av det sammanlagda beloppet av de finansiella instrument som avses i den punkten och som är förenade med rätt att växla det finansiella instrumentet till aktier eller andelar i kreditinstitutet, får emellertid, sammanräknat med de

övriga poster som avses i punkten, ett belopp som motsvarar högst 50 procent av det sammanlagda primära kapitalet räknas till det primära kapitalet. Av det sammanlagda beloppet av finansiella instrument som för kreditinstitutets del innefattar ett incitament till förtida återbetalning får emellertid, oberoende av vad som sägs ovan, högst 15 procent räknas till det primära kapitalet.

Poster vars kapital inte har betalats till kreditinstitutet får inte räknas till de poster som avses i 1 mom. 1—6 punkten, med undantag för oanvända vinstmedel. Endast poster på vilka utdelning, ränta eller annan gottgörelse eller kapitalåterbäring kan betalas under förutsättning att kreditinstitutet har utdelningsbara medel får räknas till de poster som avses i 1—4 punkten i det momentet. Till de nämnda posterna räknas inte

- 1) tidsbundna poster,
- 2) poster som medför kumulativ rätt till utdelning, ränta eller annan gottgörelse,
- 3) poster för vilka säkerhet för betalningen av kapital, utdelning eller ränta eller annan gottgörelse har ställts av
 - a) kreditinstitutet självt eller av ett företag inom samma koncern som detta,
 - b) ett företag som med stöd av lag eller avtal ansvarar för kreditinstitutets skulder eller ett företag som hör till samma koncern som ett sådant företag, eller
 - c) ett företag av vars röstetal företag som avses i underpunkterna a och b tillsammans innehar över hälften eller företag som hör till samma koncern som ett sådant företag.

46 §

Supplementärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det supplementära kapitalet, som består av

- 3) följande poster under de förutsättningar som anges i 3 mom.:
 - a) finansiella hybridinstrument, till den del de inte räknas till det primära kapitalet,
 - b) övriga skuldinstrument som emitterats på obestämd tid,
 - c) de poster som avses i 45 § 1 mom. 1—4 punkten och som medför kumulativ rätt

till utdelning, ränta eller annan gottgörelse,

48 §

Avdragsposter

Från ett kreditinstituts primära kapital avdras

1) egna aktier, andelar och grundfondsbevis som kreditinstitutet innehar och finansiella hybridinstrument som kreditinstitutet innehar och som räknas till det primära kapitalet, samt det belopp med vilket kreditinstitutet i strid med 35 § har finansierat förvärv av sådana egna finansiella instrument som avses i denna punkt,

2) det oavskrivna anskaffningsvärdet för immateriella tillgångar med lång verkningstid,

3) de poster i räkenskapsperiodens resultat eller ackumulerade vinstmedel som har uppstått vid värdering av förvaltningsfastigheter enligt verkligt värde och som överstiger ett av denna uppskrivning orsakat högre kapitalkrav,

4) förlusterna för tidigare räkenskapsperioder och för den senaste räkenskapsperioden,

Från ett kreditinstituts supplementära kapital avdras det belopp med vilket kreditinstitutet i strid med 35 § har finansierat förvärv av sådana egna finansiella instrument som avses i 46 §.

Från ett kreditinstituts primära och supplementära kapital avdras

1) aktier och andelar i samt finansiella hybridinstrument som hänför sig till sådana kreditinstitut och utländska kreditinstitut samt finansiella institut i vilka kreditinstitutet innehar över 10 procent av aktierna eller andelarna,

2) andra än i 1 punkten avsedda kreditinstituts och utländska kreditinstituts samt finansiella instituts aktier och andelar samt finansiella hybridinstrument till den del dessa sammanlagt, inklusive de poster som avses i 4 punkten, överstiger 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas före de avdrag som ska göras från det sammanlagda primära och supplementära kapitalet,

3) aktier, andelar och kapitallån i sådana finländska och med dessa jämförbara utländ-

ska försäkringsföretag i vilka kreditinstitutet innehar över 10 procent av aktierna eller andelarna,

4) lånefordringar på inlåningsbankers säkerhetsfonder, till den del som de tillsammans med de poster som avses i 2 punkten överstiger det belopp som avses i 2 punkten,

5) det belopp med vilket ett kvalificerat innehav som avses i 71 § överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 1 mom., och det belopp med vilket det sammanlagda beloppet av sådana innehav överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 2 mom.,

6) clearingfordringar som härrör från redan överlåtna eller betalda värdepapper i samband med transaktioner som gjorts efter den femte bankdagen samt från obetalda poster till avtalstidens utgång.

Vid användning av den intermetod som avses i 59 § 1 mom. ska skillnaden mellan de bokförda nedskrivningarna av summan av riskvägda tillgångar och de förväntade förlusterna vidare dras av från det primära och supplementära kapitalet, om skillnaden är negativ. Vid beräkning av underskott som avses i detta moment ska de förväntade förlusterna av investeringar i egetkapitalinstrument räknas in i de förväntade förlusterna exklusive bokförda nedskrivningar. Vid tillämpning av 69 och 71 § ska de poster som avses i detta moment inte dras av från kapitalbasen. På värdepapperisering baserade poster, på vilka riskvikten 1 250 procent tillämpas enligt 61 § 2 mom., ska inte beaktas vid tillämpningen av detta moment.

Från det primära och supplementära kapitalet ska utöver vad som föreskrivs ovan dras av de i 3 mom. nämnda på värdepapperisering baserade posterna, om de i enlighet med 61 § 2 mom. inte beaktas vid beräkningen av kapitalkravet.

48 a §

Principer för avräkning av poster

Hälften av de poster som avses i 48 § 3—5 mom. ska dras av från det primära kapitalet och hälften från maximibeloppet för det supplementära kapitalet enligt 46 § 7 mom. Om det supplementära kapitalets maximibe-

lopp inte räcker för avdragen, ska den överskjutande delen dras av från det primära kapitalet.

I stället för avdrag enligt 48 § 3 mom. 3 punkten kan en andel som motsvarar kreditinstitutets innehav i försäkringsföretaget dras av från minimibeloppet av ett försäkringsföretags verksamhetskapital beräknat i enlighet med lagen om försäkringsbolag eller motsvarande utländska lag.

Vid beräkning av de avdrag som avses i 48 § 3 mom. 1—3 punkten ska med aktier, andelar och kapitallån jämföras de fordringar på företaget som är efterställda gäldenärens övriga skulder. Vid beräkning av avdrag enligt 1 punkten i det momentet anses kreditinstitutets innehav omfatta också enligt 71 § 3 mom. beräknade innehav i de kreditinstitut, utländska kreditinstitut och finansiella institut i vilka kreditinstitutet har ett kvalificerat innehav enligt 70 §. Vid beräkning av avdrag enligt 48 § 3 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom. i denna paragraf anses kreditinstitutets innehav omfatta också aktier, andelar och finansiella hybridinstrument som avses i denna paragraf och som innehas av sådana försäkringsholdingföretag och finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag som är kreditinstitutets dotter- eller intresseföretag, i samma proportion som kreditinstitutet äger aktier eller andelar i holdingföretaget. Vid beräkningen av avdrag som avses i detta moment beaktas inte investeringar i företag inom samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

Med Finansinspektionens tillstånd får avdrag enligt 48 § 3 mom. eller enligt 2 eller 3 mom. i denna paragraf lämnas ogjorda då en investering som avses i de nämnda momenten är nödvändig i samband med sanering av affärsverksamheten i ett annat kreditinstitut eller utländskt kreditinstitut, finansiellt institut eller finländskt eller därmed jämförbart utländskt försäkringsföretag eller då investeringen har gjorts i ett finansiellt institut vars huvudsakliga syfte är att inneha aktier eller andelar i andra företag än kreditinstitut eller utländska kreditinstitut eller finansiella institut och det finansiella institutet inte hör till något annat kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts eller ett värdepap-

persföretags eller därmed jämförbart utländskt företags finansiella företagsgrupp.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om företag som hör till en finansiell företagsgrupp ska vid beräkning av kapitaltäckningen i ett medlemskreditinstitut i sammanslutningens centralinstitut enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker tillämpas på sammanslutningar som avses i 2 § 1 mom. i den lagen och som konsolideras vid beräkningen av den konsoliderade kapitaltäckningen.

De poster som avses i denna paragraf ska beaktas till det belopp som tagits upp i bokslutet, med undantag för förväntade förluster som avses i 48 § 4 mom.

49 §

Generalklausul om riskhantering

Ett kreditinstitut får inte i sin verksamhet ta så stora risker att dess kapitaltäckning eller likviditet äventyras väsentligt.

Kreditinstitutet ska ha en tillförlitlig intern styrning som möjliggör effektiv riskhantering samt tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem med hänsyn till sin verksamhet, inklusive sådana principer och förfaranden för belönande av ledningen och personalen som stöder effektiv riskhantering. Styrningen, den interna kontrollen och riskhanteringen ska uppfylla kraven i bilaga V till kreditinstitutsdirektivet.

På belöningsprinciperna och belöningsförfarandena tillämpas, trots denna paragraf, det som någon annanstans i lag föreskrivs om arbetsavtal och om kreditinstitutens lagstadgade styrnings- och tillsynsorgans ansvar. Närmare föreskrifter om belöningsprinciperna och belöningsförfarandena utfärdas genom förordning av finansministeriet.

På överföring av uppgifter som har samband med ett kreditinstituts riskhantering och övriga interna kontroll till ett företag som inte hör till samma finansiella företagsgrupp eller samma, i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker avsedda sammanslutning som kreditinstitutet tillämpas 36 a och 36 b §.

63 §

Kapitalkrav för valuta-, avvecklings-, råvaru- och motpartsrisker

Ett kreditinstitut ska ha en tillräcklig kapitalbas för valuta-, avvecklings-, råvaru- och motpartsriskerna samt jämförbara exponeringar i hela dess verksamhet.

64 §

Kapitalkrav för exponeringar i handelslagret

Ett kreditinstitut ska ha en kapitalbas som täcker åtminstone följande exponeringar i handelslagret och därmed jämförbara exponeringar:

- 1) den risk som orsakas av den allmänna utvecklingen på marknaden (*allmän risk*),
- 2) den risk som orsakas av den som har utfärdat ett instrument eller, i fråga om derivatinstrument, den som har utfärdat det underliggande instrumentet (*specifik risk*),
- 3) den risk som orsakas av teckningsförbindelser (*övrig positionsrisk*).

67 §

Exponeringar mot kunder samt rapporteringsskyldighet

Med *exponering mot en kund* avses i denna lag summan av tillgångarna i ett kreditinstitut och institutets åtaganden utanför balansräkningen för vilka den fallissemangsrisk som är förenad med motparten hänför sig till samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person i samma väsentliga ekonomiska intressegemenskap som en sådan person. Vid beräkningen av exponering mot en kund ska tillgångar beaktas i enlighet med 58 § 2 mom. Åtaganden utanför balansräkningen ska beaktas till nominellt värde eller, om ett åtagande avser förvärv av värdepapper, till värdepapperets marknadsvärde eller avtalsmässiga värde. Borgensförbindelser och andra säkerheter samt andra kreditriskre-

ducerande åtgärder får i enlighet med artiklarna 112—117 i kreditinstitutsdirektivet betraktas som sådana faktorer som minskar exponeringarna.

I exponeringar mot en kund ingår emellertid inte

1) de poster som avses i 48 § och som har dragits av från kreditinstitutets kapitalbas,

2) de poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom två bankdagar efter betalning,

3) de poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom fem bankdagar efter den tidigaste av de tidpunkter då antingen betalning har skett eller värdepapperen levererats,

4) de intradagsposter som grundar sig på förmedling av detaljstbetalningar,

5) de poster som uppkommer i samband med kundverksamheten vid ett kreditinstitut som tillhandahåller betalningsförmedling eller clearing och avveckling eller förvaring av finansiella instrument, när posterna inte kan avvecklas under samma bankdag men avvecklas senast under följande bankdag.

Om kreditinstitutet har ett handelslager som avses i 64 § ska exponeringarna i det beräknas enligt artikel 32 i kapitalbasdirektivet.

Kreditinstitutet ska kvartalsvis rapportera sina stora exponeringar mot kunder till Finansinspektionen. Finansinspektionen utfärdar sådana föreskrifter om rapporteringsskyldigheten som behövs för tillsynen. Med en stor exponering mot en kund avses en exponering som motsvarar minst 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

68 §

Hantering av exponeringar mot kunder

Kreditinstitutet ska dessutom kontinuerligt följa de riskkoncentrationer som hänför sig till fordringarna och till de säkerheter som ställts för åtaganden utanför balansräkningen samt uppställa gränser för dem. Kreditinstitutet ska till Finansinspektionen rapportera de uppgifter som behövs för tillsynen över de

risker som hänför sig till koncentrationerna av säkerheter. Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om innebörden av den rapporteringsskyldighet som avses i detta moment och om rapporteringsfrekvensen.

69 §

Begränsning av exponeringar mot kunder

En exponering mot en kund får inte överstiga 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

Om kundföretaget är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller den insättningsgarantifond eller en säkerhetsfond som avses i kap. 7, får exponeringen inte överstiga 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om detta belopp är mindre än 150 miljoner euro, det belopp som kreditinstitutet fastställt internt, vilket inte får överstiga 150 miljoner euro eller 100 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett kreditinstitut tillstånd att avvika från den sistnämnda gränsen.

Med exponeringar mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av 2 mom. också exponeringar mot en sådan grupp av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid inte de sammanlagda exponeringarna mot andra kunder som hör till denna grupp än kreditinstitut eller värdepappersföretag överstiga det belopp som föreskrivs i 1 mom.

Vid beräkning av de begränsningar som avses i 1 mom. beaktas inte exponeringar mot andra kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsyn över kreditinstitutet som avses i 73 § eller, om kreditinstitutet är ett dotterbolag till ett utländskt kreditinstitut eller dess holdingföretag, av sådan gruppbasead tillsyn som det utländska kreditinstitutet är underställt och som motsvarar den gruppbaseade tillsyn som avses i den paragrafen. Vid beräkning av begränsningarna beaktas inte heller exponeringar mot andra kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut, tjänsteföretag eller i lagen om försäkringsbolag avsedda försäkringsbolag eller därmed jämförbara ut-

ländska försäkringsföretag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet i fråga eller till ett motsvarande utländskt finans- och försäkringskonglomerat, under förutsättning att sådana bestämmelser som åtminstone motsvarar denna lags bestämmelser om gruppbaserad tillsyn tillämpas på tillsynen över finans- och försäkringskonglomeratets kapitalbas och stora exponeringar mot kunder.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om andra än i 2—4 mom. avsedda exponeringar mot kunder som inte ska beaktas vid tillämpningen av 1 mom.

Ett kreditinstitut kan överskrida den gräns som anges i 1 mom. med beloppet av exponeringen i handelslagret, om kreditinstitutets kapitalbas räcker för ändamålet och uppfyller kraven i artikel 31 i och bilaga VI till kapitalbasdirektivet. Kreditinstitutet ska kvartalsvis rapportera överskridningsbeloppet och kundens namn.

74 §

En finansiell företagsgrupps riskhantering

En finansiell företagsgrupps moderföretag och gruppens dotterföretag får inte i sin verksamhet ta så stora risker att den konsoliderade kapitaltäckningen väsentligt äventyras. På företag som avses i denna paragraf tillämpas 49 § 2—4 mom.

79 §

Konsoliderade exponeringar mot kunder och hantering av dessa samt uppföljning av konsoliderade riskkoncentrationer och interna transaktioner

En finansiell företagsgrupps moderföretag eller ett sådant kreditinstitut som avses i 72 § 2 mom. ska kontinuerligt på ett tillförlitligt sätt följa upp omfattningen och karaktären av de konsoliderade exponeringarna mot kunder. Företaget ska i sin verksamhet tillämpa

sådana skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av de konsoliderade exponeringarna, för detta risktagande och för täckning av riskerna med kapitalbasen samt för annan hantering av konsoliderade exponeringar mot kunder som är tillräckliga med avseende på arten och omfattningen av den finansiella företagsgruppens verksamhet. Det som i 68 § 2 mom. föreskrivs om tillsynen över koncentrationer av säkerheter tillämpas också på konsoliderade koncentrationer av säkerheter.

82 §

Skyldighet att offentliggöra information om kapitaltäckningsgraden

Ett kreditinstitut ska minst en gång om året offentliggöra de uppgifter om sin kapitaltäckningsgrad som avses i artikel 145 i och bilaga XII till kreditinstitutsdirektivet. Kreditinstitutet ska dessutom i förhållande till arten och omfattningen av sin verksamhet ha tillräckliga skriftliga principer och rutiner för att se till att de uppgifter som offentliggörs med stöd av denna paragraf är tillförlitliga och ger en heltäckande bild av kreditinstitutets exponeringar.

86 §

Högre kapitaltäckningskrav

Under de förutsättningar som anges i 1 och 2 mom. får Finansinspektionen i fråga om ett kreditinstitut och ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp begränsa det sammanlagda beloppet av de löner och arvoden för en räkenskapsperiod som beror på verksamhetens ekonomiska resultat och av de avtalsbaserade pensionerna i förhållande till företagets intäkter för den perioden. Detta moment gäller inte löner, arvoden och pensioner som måste betalas på grundval av ett bindande avtal som är i kraft när denna lag träder i kraft.

90 §

Samarbete vid tillsynen över tillsynsobjektens finansiella ställning

Finansinspektionen övervakar iakttagandet av 5 kap. i samarbete med de myndigheter som svarar för tillsynen över utländska kreditinstitut eller utländska värdepappersföretag och som övervakar företag som hör till samma finansiella företagsgrupp enligt 73 § 1 mom. eller samma utländska finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att inspektera och få uppgifter samt skyldighet att lämna uppgifter.

Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp omfattar ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen med tillsynsmyndigheten i ett sådant EES-kreditinstituts hemstat försöka nå samförstånd i fråga om tillämpningen av 85 och 86 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska inhämta ett utlåtande om saken av Europeiska banktillsynskommittén om någon av de myndigheter som avses i detta moment begär det.

Om samförstånd angående tillämpningen av 85 eller 86 § inte har nåtts inom fyra månader efter det att Finansinspektionen har utfört en sådan utvärdering som avses i 85 § 1 mom. och delgett de myndigheter som avses i 3 mom. utvärderingen, får Finansinspektionen ensam fatta beslut om tillämpningen av 85 och 86 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska utan dröjsmål delge de myndigheter som avses i 3 mom. den utvärdering som avses i 85 § och det beslut som avses i 86 §.

Om en utländsk EES-tillsynsmyndighet svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett sådant kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp omfattar ett finländskt kreditinstitut, ska Finansinspektionen höra den utländska EES-tillsynsmyndigheten innan den gör en sådan utvärdering som avses i 85 § eller fattar ett sådant beslut som avses i 86 §.

Den utvärdering eller det beslut som avses

i 3 och 5 mom. ska årligen omprövas med iakttagande av vad som föreskrivs i denna paragraf, eller av särskilda skäl oftare än detta, om en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf begär det.

104 §

När uppkommer betalningsskyldighet för insättningsgarantifonden

Om en inlåningsbank inte i enlighet med inlåningsavtalet och denna lag har betalat en insättares förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på ett konto i inlåningsbanken, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska inom fem arbetsdagar efter att ha fått en anmälan enligt 1 mom. eller efter att på annat sätt ha fått kännedom om saken besluta huruvida insättningsgarantifonden är skyldig att betala insättarnas fordringar som avses i 105 § 1—3 mom. En förutsättning för att betalningsskyldighet ska föreläggas är att den erhållna utredningen visar att orsaken till att en fordran som avses i 1 mom. lämnats obetald varit bankens betalningssvårigheter eller andra ekonomiska svårigheter som enligt Finansinspektionens bedömning inte är tillfälliga.

Finansinspektionen ska vid bedömningen av huruvida de svårigheter som avses i 2 mom. är tillfälliga eller inte beakta det solidariska ansvaret enligt 105 §.

Finansinspektionen ska underrätta insättningsgarantifonden, inlåningsbankens säkerhetsfond, inlåningsbanken och finansministeriet om ett beslut som avses i 2 mom. Om banken har filialer utomlands ska dessutom tillsynsmyndigheten och skyddssystemet i filialens etableringsstat underrättas om beslutet.

För verkställande av Finansinspektionens beslut som avses i 2 mom. ska inlåningsbanken lämna insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras fordringar enligt 105 § 1—3 mom. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden lämna ut endast till myndigheter som enligt 141 § har rätt att få sekretessbelagd information.

105 §

Fordringar som ska ersättas

Av insättningsgarantifondens medel ersätts en insättares på konto registrerade tillgodohavanden i en inlåningsbank och andra än på konto registrerade tillgodohavanden i samma bank som är föremål för betalningsförmedling, dock högst upp till 100 000 euro. Om ett konto används för investeringstjänster i enlighet med 55 § 2 mom. i lagen om värdepappersföretag, ska ersättningen dock i enlighet med 6 kap. i den lagen betalas ur den ersättningsfond som avses i den lagen.

En insättares fordringar på en inlåningsbanks filial i en EES-stat ersätts av den finländska insättningsgarantifondens medel till det belopp som skulle ersättas enligt skyddssystemet i filialens etableringsstat, dock högst upp till 100 000 euro.

Trots vad som i 1 mom. föreskrivs om ersättningens maximibelopp, betalas en insättares fordran till fullt belopp av insättningsgarantifondens medel, om insättaren på ett tillförlitligt sätt visar att fordran grundar sig på medel som insättaren har fått vid försäljning av en bostad som varit i dennes eget bruk och att dessa medel används för anskaffning av en ny bostad för eget bruk. Detta moment tillämpas endast på medel som har satts in på ett konto i en inlåningsbank högst sex månader före den dag då banken på det sätt som avses i 104 § 1 mom. har underlåtit att betala insättarens tillgodohavande enligt denna paragraf. Om inte något annat kan visas anses inlåningsbanken ha underlåtit att betala insättarens tillgodohavande på det sätt som avses i detta moment den dag då denne gjort en anmälan enligt 104 § 1 mom. eller en dag som infaller före det och då Finansinspektionen av en annan insättare fått en anmälan enligt det momentet utifrån vilken den fattat ett beslut enligt 2 mom. i den paragrafen.

Vid tillämpning av denna paragraf ska inlåningsbanker som enligt lag, avtal eller något annat arrangemang helt eller delvis ansvarar för varandras skulder eller åtaganden betraktas som en enda bank. Trots vad som föreskrivs ovan tillämpas detta moment inte

på inlåningsbanker som enligt 114 § 1 mom. har meddelat att de utträder ur en säkerhetsfond. Detta moment tillämpas dock på en bank som efter anmälan om utträde får sådant stöd som avses i 119 §. Finansinspektionen ska underrättas om avtal eller andra arrangemang som avses ovan.

106 §

Betalning av insättares fordringar

Insättningsgarantifonden ska betala insättarna fordringar som avses i 105 § 1—3 mom. inom 20 arbetsdagar efter det att Finansinspektionen fattat ett sådant beslut som avses i 104 §. Om inlåningsbanken har försatts i likvidation innan ett beslut som avses i 104 § har fattats ska den tidsfrist som föreskrivs i detta moment räknas från likvidationsbeslutet.

Finansinspektionen kan bevilja insättningsgarantifonden förlängd betalningstid för insättarnas fordringar, dock högst 10 arbetsdagar. En förutsättning för att förlängd betalningstid ska beviljas är att insättningsgarantifondens behov av förlängd betalningstid grundar sig på exceptionella omständigheter och särskilda skäl.

Särskilda bestämmelser om insättningsgaranti för filialer till utländska kreditinstitut

112 a §

Medlemskap i insättningsgarantifonden för ett utländskt kreditinstituts filial

Ett utländskt kreditinstituts filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 §.

Ett utländskt kreditinstituts filial kan utträda ur insättningsgarantifonden. Fonden ska på ansökan bevilja kreditinstitutet utträde. I fråga om en filial till ett kreditinstitut från tredjeland beviljas utträdet dock av Finansinspektionen. Innan utträde beviljas ska Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat höras. När det är fråga om en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut ska även Finansinspektionen höras och när

det är fråga om en filial till ett kreditinstitut från tredjeland ska även insättningsgarantifonden höras. I beslutet kan närmare bestämmelser om utträdet ges.

Ett utländskt kreditinstituts filial ska på finska och svenska informera sina insättare om det skydd som insättningsgarantifonden ger insättarnas fordringar och om andra motsvarande skyddssystem eller om avsaknaden av skydd samt om ändringar i den information som getts tidigare.

112 b §

Garantiavgift för ett utländskt kreditinstituts filial

Garantiavgiften för ett utländskt EES-kreditinstituts filial i Finland bestäms enligt 99 §, när kreditinstitutet är medlem i insättningsgarantifonden. Till grund för filialens garantiavgift läggs dock det sammanlagda beloppet av den inlåning i filialen som ska ersättas med stöd av 112 c §. Vid beräkandet av den avgift som grundar sig på kapitaltäckningen räknas till ett utländskt EES-kreditinstituts sammanlagda kapitalbas de poster som enligt bestämmelserna i det utländska kreditinstitutets hemstat får hänföras till posterna i fråga.

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett kreditinstitut från tredjeland som är medlem i insättningsgarantifonden utgör 0,05 procent av det sammanlagda beloppet av inlåningen i filialen.

Det sammanlagda inlåningsbelopp som avses i 1 och 2 mom. samt den kapitalbas som avses i 1 mom. beräknas utifrån det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

112 c §

Kompletterande skydd för ett utländskt EES-kreditinstituts filial

Ett utländskt EES-kreditinstituts finländska filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 § för att komplettera sin hemstats skydd för insättarnas tillgodohavanden, om filialen tar emot inlåning från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan

anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt denna lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 100 000 euro, dock så att medel som avses i 105 § 3 mom. ersätts till sitt fulla belopp.

Ett utländskt EES-kreditinstitut ska hos insättningsgarantifonden ansöka om medlemskap i fonden för sin finländska filial. Ansökan ska innehålla tillräckliga uppgifter om kreditinstitutet och om skyddssystemet i dess hemstat. Insättningsgarantifonden ska begära utlåtanden om ansökan av Finlands Bank och Finansinspektionen. Fonden kan avslå ansökan, om skyddet i kreditinstitutets hemstat ska anses vara tillräckligt.

I det beslut som insättningsgarantifonden meddelar med anledning av en ansökan som avses i 2 mom. ska det bestämmas vilka av insättarnas fordringar den finländska insättningsgarantifonden ersätter och till vilka belopp samt vilken anslutningsavgift kreditinstitutet ska betala.

Insättningsgarantifondens skyldighet att betala insättarnas i 3 mom. avsedda fordringar uppkommer när tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat har underrättat insättningsgarantifonden om att hemstatens skyddssystem har ålagts att ersätta insättarnas fordringar på det utländska EES-kreditinstitutet.

Insättningsgarantifonden ska informera filialens insättare om att betalningsskyldighet har uppkommit. Insättningsgarantifonden ska genom en offentlig kungörelse, som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde, meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina rättigheter.

För att den skyldighet som föreskrivs för insättningsgarantifonden i 5 mom. ska kunna fullgöras ska det utländska EES-kreditinstitutet tillstålla fonden upplysningar om insättarna och deras i 1 mom. avsedda tillgodohavanden. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte lämna till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

112 d §

Uteslutning av ett utländskt EES-kreditinstitutets filial ur insättningsgarantifonden

Om ett utländskt EES-kreditinstituts filial inte har iakttagit bestämmelserna i denna lag eller de föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller insättningsgarantifondens stadgar, kan insättningsgarantifonden utesluta filialen ur fonden tidigast tolv månader efter det att fonden har gett filialen en varning. Insättningsgarantifonden ska höra kreditinstitutet, Finansinspektionen, Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan beslutet om uteslutning fattas.

De fordringar som filialens insättare har på filialen innan ett sådant beslut om uteslutning som avses i 1 mom. fattats är skyddade tills de förfaller till betalning.

Insättningsgarantifonden ska underrätta Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat om beslutet om uteslutning samt tillkännage beslutet genom en offentlig kungörelse som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde.

112 e §

Insättningsgarantifondens ersättningskyldighet då ett kreditinstitut från tredjeland försatts i likvidation eller konkurs

Tillgångarna i insättningsgarantifonden kan, när det är fråga om ett kreditinstitut från tredjeland som försatts i likvidation eller konkurs samt dess finländska filial, användas endast för betalning av insättarnas i 105 och 106 § avsedda tillgodohavanden på konton som bjuds ut till allmänheten av en sådan filial som är medlem i insättningsgarantifonden, förutsatt att de inte kan betalas med tillgångarna i det kreditinstitut som befinner sig i likvidation eller med konkursboets medel, dock högst den andel av fordringarna som inte överstiger 100 000 euro per insättare. De medel som avses i 105 § 3 mom. ersätts dock till fullt belopp. Fordringarna kan betalas redan under konkursen eller likvidationen och de betalas till insättarna i euro.

Insättningsgarantifondens ersättningskyldighet uppkommer när tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har underrättat fonden om att kreditinstitutet har försatts i konkurs eller likvidation eller Finansinspektionen har underrättat fonden om att kreditinstitutets filial har försatts i konkurs i Finland.

Insättningsgarantifonden ska informera filialens insättare om saken när den har underrättats om ett beslut som avses i 2 mom. Insättningsgarantifonden ska också genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina fordringar. Kungörelsen ska också publiceras på finska och svenska i de största dagstidningarna.

För att den skyldighet som föreskrivs för insättningsgarantifonden i 2 mom. ska kunna fullgöras ska kreditinstitutets filial tillstålla fonden upplysningar om insättarna och deras i 1 mom. avsedda fordringar. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte ge till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

112 f §

Uteslutning av en filial till ett kreditinstitut från tredjeland ur insättningsgarantifonden

Om en filial till ett kreditinstitut från tredjeland inte har iakttagit bestämmelserna i denna lag, föreskrifter som meddelats med stöd av den eller insättningsgarantifondens stadgar kan Finansinspektionen utesluta filialen ur fonden. Finansinspektionen ska höra Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan den fattar beslut om uteslutning.

En filial som avses i 1 mom. ska informera sina insättare om uteslutningen ur insättningsgarantifonden. Filialens inlåning före uteslutningen är skyddad tills den förfaller till betalning.

En filial som avses i 1 mom. ska genom en offentlig kungörelse, som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde, meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina rättigheter.

10 a kap.

Likvidationsförfarande och rekonstruktionsåtgärder som gäller utländska kreditinstitut

166 a §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *rekonstruktionsåtgärd* en åtgärd som baserar sig på en myndighets beslut och som syftar till att trygga eller återställa ett utländskt kreditinstituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans rättigheter gentemot kreditinstitutet,

2) *likvidationsförfarande* ett förfarande som gäller alla borgenärer, som grundar sig på en myndighetsbeslut och vars syfte är att kreditinstitutets tillgångar under myndighetens tillsyn omvandlas i pengar; med likvidationsförfarande avses även ett förfarande som avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd,

3) *rekonstruktör* en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att administrera rekonstruktionsåtgärder,

4) *förvaltare* en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att administrera ett likvidationsförfarande.

166 b §

Erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden

Ett beslut som fattats enligt lagstiftningen i ett utländskt EES-kreditinstituts hemstat om att inleda en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet tillämpas också på kreditinstitutets filial i Finland.

Om finansministeriet, Finlands Bank eller Finansinspektionen anser att en rekonstruktionsåtgärd som gäller ett utländskt EES-kreditinstituts filial bör inledas, ska de underrätta tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat om detta. Underrättelsen delges av Finansinspektionen.

166 c §

Rekonstruktörer och förvaltare

Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare för ett utländskt EES-kreditinstitut visas genom en bestyrkt kopia av det ursprungliga utnämningsbeslutet eller något annat intyg som utfärdats av en myndighet i kreditinstitutets hemstat. Det kan krävas en laggill översättning av beslutet eller intyget till finska eller svenska.

Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland utöva alla de befogenheter som de har rätt att utöva i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat. Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland anlita ett biträde som utsetts enligt lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat.

Rekonstruktören och förvaltaren ska i samband med sin verksamhet i Finland följa finsk lag, i synnerhet när det gäller omvandling av tillgångar i pengar och förmedling av information om förfarandet till de anställda.

166 d §

Registeranteckningar

Om inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande med stöd av finsk lag ska antecknas i ett register, ska den registeransvarige på begäran av rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan berörd myndighet eller person i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat i registret anteckna att en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet har inletts enligt 166 b §.

166 e §

Ansökan om försättande i konkurs

Egendom som tillhör ett kreditinstitut från tredjeland kan i Finland avträdas till konkurs genom beslut av direktören för kreditinstitutets filial. Innan konkursansökan lämnas in ska kreditinstitutet underrätta Finansinspektionen om saken.

När en borgenär ansöker om att ett kreditinstitut från tredjeland ska försättas i konkurs

ska domstolen utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om ansökan. Domstolen ska skjuta upp behandlingen av ärendet med högst en månad, om Finansinspektionen framställer en begäran om detta inom en vecka efter mottagandet av den underrättelse som avses i detta moment.

166 f §

Underrättelse om konkurs och om återkallande av koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i de EES-stater där ett kreditinstitut från tredjeland har etablerat en filial eller tillhandahåller tjänster om ett beslut som gäller inledande av konkurs enligt 166 e § och om konkursens följderna samt om ett beslut som gäller återkallande av koncession.

Finansinspektionen och konkursboförvaltaren ska i tillräcklig utsträckning samarbeta med de behöriga myndigheterna och förvaltarna i de andra EES-stater där kreditinstitutet från tredjeland har etablerat en filial som finns upptagen på den lista som årligen offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

166 g §

Bestämmelser om tillämplig lag i fråga om konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Beträffande tillämplig lag i fråga om en sådan konkurs som avses i 166 e § inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller i tillämpliga delar föreskrifterna i 24 a—24 k § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

166 h §

Temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredjeland

Finansinspektionen kan för högst en månad avbryta verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredjeland som är berättigat att ta emot inlåning, om det är uppenbart att

en fortsättning av verksamheten allvarligt skulle skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas intressen. Finansinspektionen kan av särskilda skäl fatta beslut om att avbrottet ska fortgå högst en månad i sänder, dock högst tills sex månader har förflutit från det beslut som avses i detta moment.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-stater där ett kreditinstitut som avses i 1 mom. har en filial om ett avbrott i verksamheten och om förfarandets eventuella följder. En motsvarande underrättelse ska göras när avbrottet har upphört.

Det ombud som avses i 5 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet ska utan dröjsmål informera om avbrytandet av verksamheten i Europeiska unionens officiella tidning. En motsvarande underrättelse ska göras när avbrottet har upphört av en annan orsak än till följd av att den tidsfrist som anges i avbrottsbeslutet har löpt ut. Underrättelsen om att detta förfarande har inletts ska också innehålla information om förfarandets syfte, den tillämpliga lagstiftningen, tidsfristerna för att överklaga och den myndighet som är behörig att pröva ett överklagande. Avbrytandet av verksamheten är dock gällande oberoende av om informationen har offentliggjorts eller inte.

På avbrytandet av verksamheten tillämpas i övrigt i tillämpliga delar det som i 1—3 kap., 11 § 1 mom. och 5 kap. i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet, med undantag för dess 1 och 1 a §, föreskrivs om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet. Den lagens bestämmelser om finansministeriet gäller på motsvarande sätt Finansinspektionen. Innan ett beslut om avbrytande av verksamheten fattas eller återkallas ska Finansinspektionen dessutom, utöver det som föreskrivs i den lagen, höra finansministeriet.

166 i §

Överklagande av beslut om att temporärt avbryta verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredjeland

Finansinspektionens avbrottsbeslut enligt

166 h § får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol inom 30 dagar efter det att beslutet har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning. I fråga om överklagande gäller i övrigt det som bestäms i 73 § 1 och 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

10 b kap.

Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

166 j §

Tillhandahållande av investeringstjänster vid ett utländskt EES-kreditinstitut

På ett utländskt EES-kreditinstitut som i enlighet med sin koncession tillhandahåller investeringstjänster och som har en filial i Finland tillämpas dessutom det som i värdepappersmarknadslagen, med undantag för dess 4 kap. 7, 12, 14 och 15 §, och i 36 och 37 § i lagen om värdepappersföretag föreskrivs om värdepappersförmedlares skyldigheter vid tillhandahållandet av investeringstjänster och det som i 4 c § 2 mom. i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) föreskrivs om tillhandahållande av sidotjänster.

På ett utländskt EES-kreditinstitut tillämpas dessutom det som i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland föreskrivs om anlitande av utländska anknutna ombud.

På ett utländskt EES-kreditinstitut som erbjuder parter som etablerat sig i Finland direkt möjlighet att bedriva handel inom ett system som motsvarar sådan multilateral handel som avses i lagen om värdepappersföretag, tillämpas 5 § 4 mom. i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland.

166 k §

Tillhandahållande av investeringstjänster vid ett utländskt kreditinstitut från tredjeland

På ett utländskt kreditinstitut från tredjeland som har en finländsk filial och som

tillhandahåller investeringstjänster i Finland tillämpas dessutom det som någon annanstans i lag föreskrivs om tillhandahållande av investeringstjänster som affärsverksamhet och om sådana värdepappersförmedlares skyldigheter som avses i värdepappersmarknadslagen.

166 l §

Ett utländskt kreditinstituts medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd

I fråga om utländska kreditinstituts filialers medlemskap i den ersättningsfond för investerarskydd som avses i lagen om värdepappersföretag gäller på motsvarande sätt bestämmelserna om utländska värdepappersföretag i 4 a, 4 b, 7, 8 a, 8 b och 13 a § i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland.

166 m §

Riskhantering, likviditet och kundinformationssystem

Ett utländskt kreditinstitut får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att detta äventyrar filialens insättares intressen. Filialen ska med hänsyn till sin verksamhet ha tillräckliga riskkontrollsystem.

Filialens likviditet ska vara tillräckligt väl tryggad med hänsyn till dess verksamhet. Ett kreditinstitut från tredjeland ska dessutom i Finland kontinuerligt ha tillgångar på minst fem miljoner euro för filialens verksamhet. Kreditinstitutet ska se till att filialen klarar av att fullfölja alla sina betalningsförpliktelser vid rätt tidpunkt. Kreditinstitutet ska på begäran av Finansinspektionen presentera de allmänna principer för hantering av likviditeten som godkänts av kreditinstitutets styrelse eller motsvarande organ. Av principerna ska det även framgå hur tillsynen över filialens likviditet och över de risker som hänför sig till likviditeten har ordnats med hänsyn till arten och omfattningen av filialens affärsverksamhet.

Finansinspektionen utövar tillsyn över likviditeten och marknadsriskerna hos filialer till utländska EES-kreditinstitut, i samarbete

med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat.

Filialen ska ha sådana kundinformations-system som är tillräckliga med avseende på dess verksamhet, så att filialen kontinuerligt kan ge sina kunder sådan information om kundrelationen som krävs enligt lag eller avtal.

På filialer till kreditinstitut från tredjeland tillämpas det som i 36 b § föreskrivs om förutsättningar för utläggande på entreprenad av kreditinstitutets verksamhet.

166 n §

Beredskap för undantagsförhållanden

Det som i 123 § 1 mom. och 124 § bestäms om beredskap för undantagsförhållanden och ersättning för beredskapsrelaterade kostnader gäller också filialer till utländska kreditinstitut.

Den skyldighet som föreskrivs i 1 mom. gäller inte filialer till utländska EES-kreditinstitut till den del filialen med stöd av lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat har säkerställt att dess uppgifter under undantagsförhållanden sköts i överensstämmelse med 1 mom. och presenterat en tillräcklig utredning om detta för Finansinspektionen.

166 o §

Marknadsföring och avtalsvillkor samt andra förfaranden

På utländska kreditinstitutets filialer och på utländska kreditinstitut som annars i Finland tillhandahåller sådana tjänster som avses i 30 § tillämpas 10, 125—127 och 133—139 §, om inte något annat följer av lag.

Då denna lag tillämpas på utländska kreditinstitut, betraktas som inlåning också sådana på konto registrerade återbetalbara medel som tagits emot av allmänheten och som ska ersättas inom ramen för ett utländskt insättningsgarantisystem.

Ett utländskt kreditinstitut ska i sin marknadsföring uppe sitt namn och sin hemstat.

166 p §

Tystnadsplikt och kundkontroll

I fråga om tystnadsplikten, rätten att lämna upplysningar och brott mot tystnadsplikten när det gäller anställda vid utländska kreditinstitutets filialer och representationer samt kundkontroll och utövande av representationers kreditupplysningsverksamhet gäller på motsvarande sätt det som föreskrivs om dem i 141—145 och 169 §.

En filial och en representation har trots 1 mom. rätt att ge en myndighet eller tillsynsansvarig sammanslutning i hemstaten för det kreditinstitut som de företräder och kreditinstitutets revisorer de upplysningar som ska lämnas i enlighet med vad som har föreskrivits eller på behörigt sätt bestämts.

166 q §

Bokslut och upplysningar som kompletterar bokslutet

En filial till ett utländskt kreditinstitut ska offentliggöra kreditinstitutets bokslut och koncernbokslut, verksamhetsberättelse och koncernens verksamhetsberättelse samt revisorernas utlåtanden om dem. Dessa ska publiceras på finska eller svenska, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl tillåter att de offentliggörs på ett annat språk.

Utöver bokslutsuppgifterna har Finlands Bank rätt att för sin verksamhet få motsvarande uppgifter av utländska kreditinstitutets filialer som de har rätt att få av sådana kreditinstitut som har fått koncession i Finland. Finansinspektionens rätt att få uppgifter regleras i lagen om Finansinspektionen.

166 r §

Handelsregisteranteckningar

En anmälan om en filial till ett utländskt kreditinstitut ska lämnas till handelsregistret i enlighet med handelsregisterlagen (129/1979).

Trots vad som föreskrivs om firma någon annanstans i lag, kan ett utländskt EES-kreditinstitut i Finland bedriva verksamhet under samma firma som i sin hemstat.

Patent- och registerstyrelsen kan kräva att firman förses med ett förtydligande tillägg, om den inte klart skiljer sig från firmor med bättre företrädesrätt eller om det finns risk för att firman förväxlas med en firma eller ett varumärke som någon annan redan har ensamrätt till i Finland.

166 s §

Ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial

För verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial svarar filialens direktör, som också företräder kreditinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet.

En juridisk person eller en minderårig eller en person för vilken en intressebevakare har förordnats, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs får inte vara direktör för en filial. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

På direktören för en filial till ett kreditinstitut från tredjeländ tillämpas det som i 40 § föreskrivs om verkställande direktören för ett kreditinstitut.

Direktören för en filial till ett kreditinstitut från tredjeländ och andra personer som har rätt att teckna filialens firma ska vara bosatta i Finland, om inte Finansinspektionen beviljar undantag från detta.

166 t §

Delgivning

En stämning eller en annan delgivning anses ha tillställts ett utländskt kreditinstitut när den har delgivits en person som ensam eller tillsammans med någon annan har rätt att företräda kreditinstitutet.

Om ingen av det utländska kreditinstitutets företrädare som avses i 1 mom. är antecknad i handelsregistret, kan delgivningen ske genom att handlingarna överlämnas till någon av kreditinstitutets anställda eller, om en sådan person inte påträffas, till polismyndigheten på den ort där kreditinstitutets filial är belägen, med iakttagande av vad som dessutom föreskrivs i 11 kap. 7 § 2—4 mom. i rättegångsbalken.

166 u §

Skadeståndsskyldighet för direktören för ett utländskt kreditinstituts filial

Direktören för ett utländskt kreditinstituts filial är skyldig att ersätta den skada som han eller hon i sin verksamhet uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat filialens kund eller någon annan genom att bryta mot denna lag eller andra föreskrifter som gäller filialens verksamhet.

I fråga om jämkning av skadestånd och skadeståndsansvarets fördelning mellan två eller flera ersättningsskyldiga gäller det som föreskrivs i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974).

166 v §

Finansinspektionens rätt att företräda insättare vid en utländsk insättningsgarantifond

Om ett utländskt kreditinstitut inte i enlighet med inlåningsavtalet har betalat en insättares förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på ett konto i det utländska kreditinstitutets finländska filial, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Efter att ha fått en anmälan som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål framställa krav på ersättning för inlåningen hos den behöriga utländska insättningsgarantifonden eller en annan myndighet som ansvarar för insättningsgarantin. Finansinspektionen har rätt att föra talan på de i 1 mom. avsedda insättarnas vägnar hos den insättningsgarantifond eller den andra utländska myndighet som avses i detta moment.

181 §

Övergångsbestämmelser om marknadsrisker

Finansinspektionen kan tillåta att de kreditinstitut som innan denna lag trädde i kraft har beviljats tillstånd att tillämpa den i bilaga V till kapitalbasdirektivet nämnda internmetoden för beräkning av specifik risk, högst till utgången av 2011 får tillämpa denna metod under de förutsättningar som gällde när denna lag trädde i kraft.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010. Denna lags 86 § 3 mom. tillämpas dock inte före den 31 december 2011. I stället för denna lags 63 § 1 mom., 64 § 1 mom. och 82 § 1 mom. tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet till och med den 31 december 2011. På exponeringar som avses i 69 § 2 och 3 mom. och som uppkommit före den 31 december 2009 tillämpas i stället för de bestämmelserna de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande till och med den 31 december 2012.

I stället av den tidsfrist som bestäms i 90 § 4 mom. tillämpas till och med den 31 december 2012 en tidsfrist av sex månader.

Det som i 49 § eller med stöd av den bestäms eller föreskrivs om belöningsystem tillämpas inte på sådana bindande avtalsvill-

kor som gällde vid lagens ikraftträdande, om inte arbetsgivaren och arbetstagaren kommer överens om något annat.

De poster som avses i 45 § 1 mom. 1—4 punkten och som inte vid denna lags ikraftträdande uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag får inkluderas i det primära kapitalet i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, enligt följande:

- 1) under åren 2011—2020 till 100 %,
- 2) under åren 2021—2030 till 20 %,
- 3) under åren 2031—2040 till 10 %.

En ansökan om koncession för en filial till ett kreditinstitut från tredjeland som är under behandling vid denna lags ikraftträdande ska kompletteras i enlighet med kraven i denna lag.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 1358

L a g

om upphävande av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993), nedan *den lag som upphävs*.

sådana inlåningsavtal enligt 166 o § 2 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007) som ett utländskt kreditinstituts filial har ingått före denna lags ikraftträdande eller inom ett år efter lagens ikraftträdande.

2 §

En filial till ett kreditinstitut från ett tredjeland, som vid denna lags ikraftträdande har en gällande koncession som beviljats med stöd av den lag som upphävs, får fortsätta bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland i enlighet med den koncessionen.

4 §

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till den lag som upphävs eller annars avses en bestämmelse i den lag som upphävs, ska de bestämmelser i kreditinstitutslagen tillämpas som införts i stället för bestämmelsen i den lag som upphävs.

3 §

Den lag som upphävs ska tillämpas på

5 §

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

RP 127/2010
EKUB 33/2010
RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97–119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3–35

Nr 1359

L a g**om ändring av 21 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker**

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) 21 § 3 mom. som följer:

21 §

*Kapitalkrav och konsoliderade kapitalkrav
för medlemskreditinstitut*

Om 1 mom. tillämpas på ett medlemskreditinstitut får detta inte ha så stora exponeringar mot kunder enligt 67 § i kreditinstitutslagen att de överstiger 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, får exponeringen inte överstiga 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om detta belopp är mindre än 240 miljoner euro, det belopp som kreditinstitutet fastställt internt, vilket inte får överstiga 240 miljoner euro eller 100 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett kreditinstitut tillstånd att avvika från den sistnämnda gränsen. Med exponeringar mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av detta mo-

ment också exponeringar mot en sådan grupp av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid inte de sammanlagda exponeringarna mot andra kunder som hör till denna grupp än kreditinstitut eller värdepappersföretag överskrida det belopp som föreskrivs i 1 mom. På beräkning av den begränsning som avses i detta moment tillämpas det som föreskrivs i 69 § 4 mom. i kreditinstitutslagen. Bestämmelserna i det momentet om exponeringar mot kreditinstitut och finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet ska på motsvarande sätt tillämpas på exponeringar mot företag som hör till samma sammanslutning som medlemskreditinstitutet.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Finansminister *Jyrki Katainen*

RP 127/2010
EKUB 33/2010
RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97–119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3–35

Nr 1360

L a g

om ändring av lagen om Finansinspektionen

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 4 § 2 mom. 10 punkten och 6 § 2 mom.,
ändras 3 § 3 mom. 9 punkten, 4 § 2 mom. 1 punkten, 6 § 1 mom. 10 punkten, 26 § 7 mom.,
 39 § 1 mom. 1 punkten, 40 § 1 mom., rubriken för 43 § och 43 § 1 mom., 50 § 1 mom. och
 61 § 3 mom., av dem 6 § 1 mom. 10 punkten sådan den lyder i lag 301/2010, och
fogas till 3 § 3 mom. en ny 10 punkt och till lagen nya 59 a och 65 a—65 c § som följer:

3 §

Uppgifter

 Dessutom ska Finansinspektionen

9) i samarbete med högskoleväsendet främja den vetenskapliga forskningen och utbildningen inom den finansiella sektorn,

10) följa utvecklingen av kreditinstitut och värdepappersföretags belöningsystem och lämna uppgifter om dem till Europeiska banktillsynskommittén.

4 §

Tillsynsobjekt

 Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

1) kreditinstitut och filialer till kreditinstitut från tredjeland enligt kreditinstitutslagen (121/2007),

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

10) *filial* ett kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, betalningsinstituts eller försäkringsbolags filial samt en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, en finländsk filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag, en finländsk filial till ett utländskt värdepappersföretag enligt lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland en finländsk filial till ett utländskt fondbolag enligt lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland och en finländsk filial till ett utländskt betalningsinstitut enligt lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland (298/2010),

RP 127/2010
 EKUB 33/2010
 RSV 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97–119
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3–35

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

I 61 § föreskrivs det om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet och i kreditinstitutslagen om återkallelse av verksamhetsrättigheterna för representationer för kreditinstitut från ett tredjeland.

39 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen kan ålägga den att betala ordningsavgift som

1) försummar eller bryter mot sin skyldighet att ge Finansinspektionen sådana uppgifter som avses i 18 § 2 eller 3 mom. eller andra uppgifter som enligt bestämmelser eller föreskrifter regelbundet ska lämnas in för att Finansinspektionen ska kunna fullgöra sina lagstadgade uppgifter,

40 §

Offentlig anmärkning

Finansinspektionen kan tilldela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer en offentlig anmärkning om de uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om finansmarknaden eller mot föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem. Ett tillsynsobjekt kan tilldelas en offentlig anmärkning också om det uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot villkoren i sitt verksamhetstillstånd eller stadgarna om sin verksamhet. En offentlig anmärkning kan ges under förutsättning att ärendet som helhet betraktat inte föranleder strängare åtgärder.

43 §

Övriga förutsättningar för ordningsavgift och påföljdsavgift

Ordningsavgift eller påföljdsavgift kan inte

påföras om ett ärende som gäller samma förseelse är föremål för förundersökning eller åtalsprövning eller vid en domstol behandlas som brottmål. Avgifterna kan inte heller påföras om en lagakraftvunnen dom dömts ut för samma förseelse.

50 §

Allmän samarbetsförpliktelse och verksamheten som kontaktpunkt för tillsynen över värdepappersmarknaden

Finansinspektionen ska samarbeta med utländska EES-tillsynsmyndigheter. Finansinspektionen ska också fästa behörig vikt vid de eventuella följder som dess beslut har för det finansiella systemets stabilitet i andra EES-stater, i synnerhet i krissituationer.

59 a §

Betraktande av ett utländskt EES-kreditinstituts filial som betydande

Finansinspektionen kan göra en framställning till den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett utländskt EES-kreditinstitut eller, om kreditinstitutet inte omfattas av gruppbasead tillsyn, till tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat om att kreditinstitutets finländska filial ska betraktas som betydande. Framställningen ska förses med tillräckliga motiveringar, som åtminstone innefattar information om

1) huruvida kontomedlen i filialen motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 procent i Finland,

2) den troliga effekten av ett avbrytande eller en nedläggning av kreditinstitutets verksamhet på marknadslikviditeten och på betalnings- och clearing- och avvecklingssystemen i Finland,

3) filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för Finlands bank- eller finanssystem.

Finansinspektionen ska tillsammans med tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat och, om kreditinstitutet

omfattas av gruppbaserad tillsyn, tillsammans med den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för den gruppbaserade tillsynen sträva efter att komma fram till ett gemensamt beslut om att kreditinstitutets finländska filial ska betraktas som betydande.

Om inget gemensamt beslut har fattats inom två månader efter det att den utländska EES-tillsynsmyndighet som avses i 1 mom. har tagit emot Finansinspektionens framställning, ska Finansinspektionen inom två månader från utgången av den tidsfrist som nämns ovan i detta moment fatta beslut om huruvida filialen ska betraktas som betydande. Vid beslutsfattandet ska Finansinspektionen också ta hänsyn till omständigheter som framförts av de utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom. Finansinspektionens beslut ska delges de utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom.

61 §

Anmälan om åtgärder som avser utländska EES-filialer och andra utländska EES-tillsynsobjekt eller reglerade marknader som står under en annan EES-stats tillsyn samt begränsning av och förbud mot sådana filialers och sådana tillsynsobjekts verksamhet

Om det visar sig att de åtgärder som hemstatens tillsynsmyndighet vidtagit är otillräckliga och filialen fortsätter att handla i strid med de bestämmelser eller föreskrifter som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen efter att ha informerat tillsynsmyndigheten i tillsynsobjektets hemstat om saken utfärda verkställighetsförbud för filialen eller ge den en rättelseuppsmaning enligt 33 §, ge filialen en offentlig anmärkning enligt 40 § eller en offentlig varning enligt 41 § eller vid vite enligt 38 eller 48 § helt eller delvis förbjuda filialens verksamhet.

Samarbete vid grupp-tillsyn

65 a §

Samarbete vid den grupp-baserade tillsynen över kreditinstitut

Då Finansinspektionen svarar för den

grupp-baserade tillsynen över ett kreditinstitut, ska den utöver det som föreskrivs någon annanstans i lag svara för

1) samordningen av insamlingen och förmedlingen av sådan information som behövs vid tillsynen,

2) planeringen och samordningen av tillsyns-verksamheten i samarbete med de övriga EES-tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen och, då det är fråga om krissituationer eller beredskap för sådana, vid behov i samarbete med de berörda EES-staternas centralbanker.

65 b §

Inrättande av ett tillsynskollegium

Finansinspektionen ska inrätta ett tillsynskollegium, om

1) Finansinspektionen svarar för den grupp-baserade tillsynen över ett kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp omfattar ett kreditinstitut som beviljats koncession i en annan EES-stat, eller ett kreditinstitut som hör till gruppen har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat, eller

2) ett finländskt kreditinstitut som inte omfattas av den grupp-baserade tillsynen har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat.

De utländska EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över verksamheten vid sådana kreditinstitut och filialer som avses i 1 mom. har rätt att delta i tillsynskollegiet. Till tillsynskollegiet kan Finansinspektionen vid behov kalla representanter för EES-staternas centralbanker och tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i andra stater än EES-stater.

65 c §

Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet

Tillsynskollegiet har till uppgift att underlätta samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna vid tillsynen över kreditinstituten och deras filialer. Finansinspektionen fastställer skriftliga verksamhetsprinciper i fråga om tillsynssamarbetet för tillsynskollegiet. Finansinspektionen ska innan den fastställer verksamhetsprinciperna höra de utländska

EES-tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet.

De verksamhetsprinciper som avses i 1 mom. ska täcka åtminstone följande frågor:

- 1) informationsutbytet,
- 2) eventuella överenskommelser om frivillig fördelning av uppgifter och ansvarsområden,
- 3) tillsynsplaner och andra förfaranden för att utföra en sådan utvärdering som avses i 85 § i kreditinstitutslagen,
- 4) effektivisering av tillsynen genom avlägsnande av onödiga dubbleringar av krav,
- 5) beredskap för krissituationer och förfarandet i krissituationer,
- 6) de principer enligt vilka Finansinspektionen kan begränsa en utländsk tillsynsmyndighets rätt att delta i behandlingen av ett enskilt ärende i kollegiet,

7) vid tillämpning av 65 b § 1 mom. 1 punkten konsekvent tillämpning av kapitalkraven på de kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen.

Finansinspektionen sammankallar tillsynskollegiet och fungerar som ordförande vid dess sammanträden. Finansinspektionen ska informera Europeiska banktillsynskommittén om tillsynskollegiets verksamhet.

Finansinspektionen ska på förhand ge de utländska tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet information om de ärenden som ska behandlas vid kollegiet samt i efterhand informera de tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet men som inte varit närvarande vid beslutsfattandet, om kollegiets beslut.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 1361

Lag**om ändring av 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift**

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom., sådana de lyder i lag 302/2010, som följer:

4 § *Proportionell tillsynsavgift* synsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsgrunden för en proportionell till-

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgift i % av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
kreditföretag eller betalningsförmedlingsföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut	omsättning	0,25
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,00284
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,00284
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,00284
pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,00284
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,00284

RP 127/2010
 EkUB 33/2010
 RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97—119
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3—35

sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,00284
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkassa	balansomslutning	0,00284
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,00284
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,00284
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,00284
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen samt stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,00284
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Kommunernas pensionsförsäkring enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,00284
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,00095
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat inte hör till EES	balansomslutning	0,00284
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	omsättning	0,11
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,34
fondbörser och andra clearingsorganisationer än värdepapperscentraler enligt värdepappersmarknadslagen samt optionsföretag enligt lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988)	omsättning	1,30 %; avgiften är dock minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag (922/2007) än sådana som avses i lagens 45 § 3—5 mom.	omsättning	0,34
värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	omsättning	0,11

arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,66
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat hör till EES	omsättning	0,15
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat inte hör till EES	omsättning	0,34
utländska fondbolags filialer vars hemstat hör till EES	omsättning	0,15
utländska fondbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	omsättning	0,34
utländska försäkringsbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	premieintäkter	0,03

betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001)	6 000
annat kreditinstitut	2 000
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 000
betalningsinstitut	2 000
försäkringsbolag	6 000
försäkringsföreningar	1 000
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 200
andra försäkringskassor än pensionskassor	800
arbetslöshetskassor	6 000
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 000
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 200
statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	15 000
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat hör till EES	2 000

fondbolag	4 000
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	6 000
värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	1 000
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat hör till EES	2 000
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 000
utländska fondbolags filialer vars hemstat hör till EES	2 000
utländska fondbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000
utländska försäkringsbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000

----- Denna lag träder i kraft den 31 december
----- 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister Jyrki Katainen

Nr 1362

Lag

om ändring av 21 och 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 21 och 22 §, sådana de lyder, 21 § delvis ändrad i lagarna 132/2007 och 886/2008 och 22 § delvis ändrad i lagarna 132/2007 och 606/2010, som följer:

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Med *exponering mot en kund (kundrisk)* i företag inom ett konglomerat avses i denna lag summan av de tillgångar samt åtaganden utanför balansräkningen för vilka risken för fallissemang hos motparten hänför sig till en och samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person som tillsammans med denna utgör en väsentlig ekonomisk intressegemenskap. Vid beräkning av exponeringen ska tillgångarna och åtagandena utanför balansräkningen beaktas på motsvarande sätt som det föreskrivs om dem i fråga om kreditinstitut i 67 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

Ett konglomerats exponering mot kunder beräknas genom att de till konglomeratet hörande företagens exponeringar mot kunder sammanställs, varvid det som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut i tillämpliga delar ska iakttas.

I exponeringarna ingår emellertid inte

- 1) poster som har dragits av från kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat,
- 2) poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal

avveckling av en transaktion inom två bankdagar efter betalningen,

3) poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem bankdagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepapperen levererats, beroende på vilket som sker tidigare,

4) intradagsposter som grundar sig på förmedling av detaljistbetalningar,

5) poster som inte kan avvecklas under samma bankdag och som avvecklas senast under följande dag och som uppkommer i samband med kundverksamheten vid ett kreditinstitut som tillhandahåller betalningsförmedling eller clearing och avveckling eller förvaring av finansiella instrument,

6) de placeringsobjekt som bestämmer värdeutvecklingen av fondförsäkringar och som avses i 10 kap. 22 § i lagen om försäkringsbolag.

Om ett finansiellt företag som hör till ett konglomerat har ett handelslager som avses i 64 § i kreditinstitutslagen, ska exponeringarna i handelslagret beräknas enligt artiklarna 29—32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

Konglomeratets moderföretag ska kvartals-

RP 127/2010
EKUB 33/2010
RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97—119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3—35

vis rapportera sina stora exponeringar mot kunder till Finansinspektionen. Finansinspektionen utfärdar sådana föreskrifter om rapporteringsskyldigheten som behövs med avseende på tillsynen. Med en stor exponering avses i denna lag en exponering vars belopp utgör minst 10 procent av konglomeratets kapitalbas.

22 §

Begränsningar av kundriskerna

En exponering mot en kund inom ett konglomerat får inte överstiga 25 procent av konglomeratets kapitalbas.

Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, får exponeringen inte överstiga 25 procent av konglomeratets kapitalbas eller, om detta belopp är mindre än 150 miljoner euro, det belopp som konglomeratet fastställt internt, vilket inte får överstiga 150 miljoner euro eller 100 procent av konglomeratets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett konglomerat tillstånd att avvika från den sistnämnda gränsen.

Med exponeringar mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen

av 2 mom. också exponeringar mot en sådan grupp av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid inte de sammanlagda exponeringarna mot andra kunder som hör till denna grupp än kreditinstitut eller värdepappersföretag överskrida det belopp som föreskrivs i 1 mom.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om sådana andra än i 2 och 3 mom. avsedda exponeringar mot kunder som inte ska beaktas vid tillämpningen av 1 mom.

Ett konglomerat kan överskrida den gräns som anges i 1 mom. med beloppet av exponeringen i handelslagret, under de förutsättningar som föreskrivs i fråga om kreditinstitut i 69 § 6 mom. i kreditinstitutslagen. Konglomeratets moderföretag ska kvartalsvis rapportera överskridningsbeloppet och kundens namn.

På sådana konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten tillämpas, utöver denna paragraf, det som i 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker föreskrivs om en sammanslutnings exponeringar.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 1363

L a g

om ändring av 3 § i lagen om bundet långsiktigt sparande

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009) 3 § 1 mom. som följer:

3 §

Rätt att tillhandahålla sparavtal

Sparavtal kan tillhandahållas av

1) inlåningsbanker och utländska kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007),

2) värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (922/2007),

3) fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999),

4) utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996),

5) utländska fondbolag som avses i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004).

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

RP 127/2010
EKUB 33/2010
RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97–119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3–35

Nr 1364

L a g**om ändring av 14 och 46 § i lagen om värdepappersföretag**

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdepappersföretag (922/2007) 14 § 3 mom. och
fogas till 46 § ett nytt 4 mom. som följer:

14 §

*Tillhandahållande av investeringstjänster
enligt annat tillstånd*

I lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) föreskrivs om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster och om deras medlemskap i ersättningsfonden. I kreditinstitutslagen (121/2007) föreskrivs om utländska kreditinstituts rätt att tillhandahålla investeringstjänster och om deras medlemskap i ersättningsfonden. I lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) före-

skrivs om utländska fondbolags rätt att tillhandahålla investeringstjänster och om deras medlemskap i ersättningsfonden.

46 §

Tillsyn över finansiell ställning

Det som föreskrivs i 67—69 § i kreditinstitutslagen tillämpas inte på värdepappersföretag som endast bedriver sådan affärsverksamhet som avses i 5 § 1, 2, 4, 5 eller 7 punkten i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Finansminister *Jyrki Katainen*

RP 127/2010
EKUB 33/2010
RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97–119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3–35

Nr 1365

L a g**om ändring av 6 och 11 § i lagen om placeringsfonder**

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om placeringsfonder (48/1999) 6 § 5 mom. och 11 §, sådana de lyder, 6 § 5 mom. i lag 928/2007 och 11 § delvis ändrad i lag 928/2007, som följer:

6 §

Om fondbolaget bedriver verksamhet som avses i 5 § 2 mom., ska det alltid, oberoende av vad som föreskrivs i 1—4 mom., dessutom uppfylla kraven enligt 46 § 1 mom. i lagen om värdepappersföretag. På ett sådant fondbolag tillämpas det som föreskrivs i 4 mom. i den paragrafen.

ett sådant i en till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet hörande stat auktoriserat värdepappersföretag som avses i 2 § 1 punkten i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) eller ett sådant utländskt EES-kreditinstitut som avses i 8 § 3 mom. i kreditinstitutslagen och som

1) har en filial i Finland,

2) uppfyller de ekonomiska verksamhetsförutsättningar som avses i 10 §, och

3) i sin hemstat har auktorisation att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet av det slag som avses i fondföretagsdirektivet.

11 §

Trots 9 § kan ett värdepappersföretag som avses i 3 § i lagen om värdepappersföretag eller ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen vara verksamt som förvaringsinstitut.

Som förvaringsinstitut kan dessutom verka

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

RP 127/2010
EKUB 33/2010
RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97–119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3—35

Nr 1366

L a g**om ändring av 9 § i lagen om fastighetsfonder**

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) 9 § 3 mom., sådant det lyder i lag 350/2007,
som följer:

9 §

*Aktiekapital*tutslagen (121/2007) eller i ett sådant ut-
ländskt kreditinstituts filial som har rätt att ta
emot insättningar.

Fastighetsfondens aktiekapital ska betalas
in i pengar på fondens konto i Finland i en
sådan inlåningsbank som avses i kreditinsti-

Denna lag träder i kraft den 31 december
2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Finansminister *Jyrki Katainen*RP 127/2010
EKUB 33/2010
RSv 260/2010Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97–119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3–35

Nr 1367

L a g**om ändring av 1 kap. 1 och 4 § i värdepappersmarknadslagen**

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i värdepappersmarknadslagen (495/1989) 1 kap. 1 § 11 mom. och 4 § 1 mom. 4 punkten, sådana de lyder i lag 923/2007, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Bestämmelser om tillämpning av denna lags bestämmelser om värdepappersförmedlare på utländska värdepappersföretag, utländska kreditinstitut och utländska fondbolag finns i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996), kreditinstitutslagen (121/2007) och lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004).

4 §

I denna lag avses med

4) *värdepappersförmedlare* sådana värdepappersföretag som avses i 3 § i lagen om

värdepappersföretag och utländska värdepappersföretag som avses i 2 § i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, sådana kreditinstitut som avses i 8 § i kreditinstitutslagen och som enligt sin bolagsordning, sina stadgar eller sin koncession tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om värdepappersföretag samt sådana fondbolag som avses i 2 § i lagen om placeringsfonder och sådana utländska fondbolag som avses i 2 § i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland och som enligt sin koncession bedriver verksamhet enligt 5 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder,

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Finansminister *Jyrki Katainen*

RP 127/2010
EKUB 33/2010
RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97–119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3–35

Nr 1368

L a g**om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism**

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) 2 § 2 punkten och
ändras 2 § 1 punkten och 31 § 1 mom. 1 punkten, sådana de lyder, 2 § 1 punkten i lag 918/2008 och 31 § 1 mom. 1 punkten i lag 303/2010, som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på
 1) kreditinstitut, filialer till utländska kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007) samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster enligt 30 § 1 mom. 3—11 punkten i kreditinstitutslagen,

31 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den utövas av

1) Finansinspektionen när det gäller kreditinstitut och finansiella institut som avses i 2 § 1 punkten och rapporteringsskyldiga som avses i 4—8, 10—13, 20 och 20 a punkten i den paragrafen,

 Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Finansminister *Jyrki Katainen*

RP 127/2010
 EKUB 33/2010
 RSV 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97—119
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3—35

Nr 1369

L a g

om ändring av 6 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 6 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lag 1513/2001, ett nytt 4 mom. som följer:

6 § <i>Nettning vid insolvensförfarande i fråga om kreditinstitut</i>	het tillämpas på motsvarande sätt på sådant temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land som avses i 166 h § i kreditinstitutslagen.
--	---

— — — — —
Det som i 1 mom. föreskrivs om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksam-

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

RP 127/2010
EKUB 33/2010
RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97–119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3–35

Nr 1370

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 16 § 9 mom., 17 § 10 mom. och 21 § 2 mom., av dem 16 § 9 mom. och 17 § 10 mom. sådana de lyder i lag 520/2010, som följer:

16 §

*Utomståendes allmänna skyldighet att lämna
uppgifter om utgifter och avdrag*

Finland (225/2004) ska för beskattningen till-
ställa Skatteförvaltningen behövliga uppgifter
om avgifter som de tagit ut för förvaltning
eller förvaring av egendom.

Värdepappersföretag som avses i lagen om
värdepappersföretag (922/2007), filialer till
och representationer för utländska värdepap-
persföretag som avses i lagen om utländska
värdepappersföretags rätt att tillhandahålla
investerings tjänster i Finland (580/1996),
värdepapperscentralen och kontoförande in-
stitut och deras underinstitut vilka avses i
lagen om värdeandelssystemet (826/1991),
kreditinstitut och filialer till och representa-
tioner för utländska kreditinstitut som avses i
kreditinstitutslagen (121/2007), fondbolag
som avses i lagen om placeringsfonder
(48/1999) samt filialer till och representa-
tioner för utländska fondbolag som avses i la-
gen om utländska fondbolags verksamhet i

17 §

*Utomståendes allmänna skyldighet att lämna
andra uppgifter*

Kreditinstitut, filialer till och representa-
tioner för utländska kreditinstitut som avses i
kreditinstitutslagen, värdepappersföretag, fi-
lialer till och representationer för utländska
värdepappersföretag som avses i lagen om
utländska värdepappersföretags rätt att till-
handahålla investerings tjänster i Finland,
kontoförande institut och deras underinstitut
och andra förvarare av värdepapper ska för
beskattningen tillställa Skatteförvaltningen

RP 127/2010
EKUB 33/2010
RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97–119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3–35

för beräkning av den skattskyldiges överlåtelsevinst eller överlåtelseförlust behövliga uppgifter om försäljning eller annan överlåtelse av värdepapper till den del som den uppgiftsskyldige innehar dessa uppgifter.

— — — — —
—————

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 1371

L a g**om ändring av 12 a § i lagen om statens säkerhetsfond**

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 12 a § i lagen om statens säkerhetsfond (379/1992), sådan paragrafen lyder i lag 1508/2001, ett nytt 4 mom. som följer:

12 a §

*Täckande av en stödtagande banks förluster
samt andra särskilda stödvillkor*

Stödvillkoren ska också ange det belopp som den stödtagande bankens ledning högst får betalas i arvoden, om detta behövs för att målen för kreditinstitutens belöningsystem

enligt 49 § 2 mom. i kreditinstitutslagen ska kunna uppnås. Även i övrigt ska stödvillkoren uppfylla kraven enligt punkt 23 k i bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Finansminister *Jyrki Katainen*

RP 127/2010
EKUB 33/2010
RSv 260/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG (32009L0111); EUT nr L 302, 17.11.2009, s. 97–119
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU; (32010L0076); EUT nr L 329, 14.12.2010, s. 3–35

Finansministeriets förordning om kreditinstituts och värdepappersföretags ersättningssystem

Utfärdad i Helsingfors den 31 december 2010

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 49 § i kreditinstitutslagen (121/2007) och 46 § i lagen om värdepappersföretag (922/2007):

1 §

Allmänt tillämpningsområde och proportionalitetsprincipen

I denna förordning föreskrivs det om de krav som gäller ersättningssystemet för ledningen och personalen i kreditinstitut samt företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet. Det som i denna förordning bestäms om kreditinstitut och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet tillämpas på motsvarande sätt på värdepappersföretag och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som värdepappersföretaget, med undantag för de värdepappersföretag som avses i 46 § 2 mom. i lagen om värdepappersföretag (922/2007) och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som de. Det som i denna förordning föreskrivs om finansiella företagsgrupper och deras moderföretag gäller också sammanslutningar av inlåningsbanker och deras centralinstitut.

Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas på ett sätt som beaktar företagets och dess finansiella företagsgrupps storlek, juridiska och administrativa struktur samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet samt varje ersättningstagares uppgifter och ansvar.

2 §

Begränsning av tillämpningsområdet med avseende på ersättningstagaren

Bestämmelserna i 6 § 2 mom. 1 och 2 punkten samt 7—9 § i denna förordning

tillämpas endast på ersättningssystem som gäller sådana personer vars yrkesmässiga verksamhet kan medföra en betydande risk för företaget. Sådana personer är

1) verkställande direktören och de som förutom verkställande direktören faktiskt deltar i ledningen av företagets verksamhet,

2) andra personer vars verksamhet har betydande konsekvenser för företagets riskexponering,

3) personer som arbetar inom företagets interna kontrollfunktioner, vilka är oberoende av affärsområdena,

4) andra personer som avses i den första meningen i denna paragraf och vars sammanlagda ersättningsbelopp inte väsentligt avviker från det sammanlagda ersättningsbelopp som fastställs för personer som avses i 1 eller 2 punkten.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) företag ett sådant företag som avses i 1 § 1 mom.,

2) ersättningssystem alla de beslut, avtal, principer och förfaringsätt som företaget tillämpar vid betalandet av ersättning till verkställande direktören och personalen,

3) anställning ett arbetsavtalsförhållande och ett sådant anställningsförhållande för verkställande direktören eller en person i motsvarande ställning som ingåtts mellan företaget och ersättningstagaren,

4) ersättning lön eller annan ekonomisk förmån som baserar sig på anställningen, inklusive den ersättning som avses i 6 §

4 mom. och betalas då en anställning upphör samt sådan pensionsförmån som företaget inte har en lagstadgad skyldighet att betala,

5) rörlig ersättning som inte är ett fast belopp, utan är bunden till ersättningstagarens prestationer eller till ekonomiska eller andra faktorer,

6) fast ersättning lön och annan ersättning som är bunden till en viss tid eller någon annan faktor som inte är beroende av prestation eller resultat,

7) ersättningstagare personer till vilka ersättning betalas på basis av anställning,

8) förtjänstperiod tidsperiod för vilken den rörliga ersättning fastställs som företaget ska betala till ersättningstagaren på basis av arbetsprestation eller någon annan faktor med anknytning till perioden,

9) uppskovstid den tid efter förtjänstperioden, efter vilken ersättningstagaren har rätt till rörlig ersättning eller, om ersättningen betalas i delar, till en del av ersättningen på de villkor som anges i 9 § samt då eventuella övriga villkor som företaget har ställt uppfylls,

10) väntetid den tid efter uppskovstiden som fastställts inom ersättningssystemet, under vilken ersättningstagaren ännu inte kan disponera över ersättning som ska betalas till honom eller henne i annan form än pengar, och

11) företagens finansiella företagsgrupp en sådan finansiell företagsgrupp som avses i 16 § i kreditinstitutslagen eller 10 § i lagen om värdepappersföretag och till vilken företaget i fråga hör.

4 §

Allmänna principer som gäller ersättningssystemet

Företagets ersättningssystem ska vara förenligt med företagets och dess finansiella företagsgrupps företagsstrategi, mål och värderingar samt motsvara företagets och dess finansiella företagsgrupps intressen på lång sikt. Systemet ska också vara förenligt med och främja en god och effektiv riskhantering inom företaget och dess finansiella företagsgrupp.

Ersättningssystemet får inte sporra till så-

dan risktagning i företagets och dess finansiella företagsgrupps verksamhet som överstiger den risknivå som fastställts på basis av företagets och den finansiella företagsgruppens risktäckningskapacitet eller en i övrigt hållbar risknivå.

5 §

Administreringen av ersättningssystemet

Företagets styrelse ska godkänna de allmänna principerna i ersättningssystemet för företagsledningen och hela personalen och övervaka att systemet följs samt regelbundet utvärdera systemets funktion. Styrelsen för den finansiella företagsgruppens moderföretag ska övervaka att denna förordning iakttas i hela företagsgruppen.

Ersättningssystemet ska administreras i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper på så sätt att man kan undvika sådana intressekonflikter som kan medföra att företaget eller dess finansiella företagsgrupps affärsverksamhet inte sköts med yrkesskicklighet. Företagets eller dess finansiella företagsgrupps interna, av affärsområdena oberoende kontrollfunktion ska minst en gång per år kontrollera att det ersättningssystem som godkänts av styrelsen för företaget eller dess finansiella företagsgrupps moderföretag har följts.

Företaget eller, om företaget hör till en finansiell företagsgrupp, den finansiella företagsgruppens moderföretag ska för administreringen av ersättningssystemet ha ett ersättningsutskott som utses av styrelsen och består av dess medlemmar. Ersättningsutskottets ordförande och medlemmar får inte stå i anställningsförhållande till företaget eller till ett annat företag som hör till samma finansiella företagsgrupp. Ett ersättningsutskott behöver inte utnämnas, om det kan anses vara onödigt med tanke på företagets och dess finansiella företagsgrupps storlek, juridiska och administrativa struktur samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Ersättningen till personer som ansvarar för företagets riskhantering och sådana kontrollfunktioner som är oberoende av affärsområdena övervakas av företagets styrelse eller, om företaget hör till en finansiell företags-

grupp, styrelsen för den finansiella företagsgruppens moderföretag eller det ersättningsutskott som avses i 3 mom. Ersättningen till en person som arbetar inom kontrollfunktionerna får inte vara beroende av resultatet för den affärsenhet som han eller hon övervakar.

Om företaget har ett förvaltningsråd, ansvarar förvaltningsrådet för de styrelseuppgifter som avses i denna paragraf i den omfattning som förvaltningsområdet getts sådana uppgifter.

Företaget ska föra en förteckning över de personer som avses i 2 §.

6 §

Principer som gäller rörliga ersättningar

Vid utgången av en förtjänstperiod ska företaget, med beaktande av bestämmelserna i 2 mom., i enlighet med ersättningssystemet fastställa hur stor rörlig ersättning som högst kan betalas till ersättningstagaren.

På rörliga ersättningar ska följande principer tillämpas:

1) ersättningen ska grunda sig på en helhetsbedömning av ersättningstagarens och affärsenhetens prestation samt företagens och, om företaget hör till en finansiell företagsgrupp, den finansiella företagsgruppens totala resultat och dess utveckling; vid bedömningen av prestationen ska man beakta ekonomiska och andra faktorer samt hur prestationen eller resultatet har förverkligats under en längre tid,

2) när det gäller ersättningens belopp ska bl.a. de risker som man känner till vid bedömningstidpunkten, kapitalkostnaderna och en tillräcklig likviditet beaktas,

3) företaget kan förbinda sig att betala en garanterad ersättning endast av mycket vägande skäl och under förutsättning att den utlovade ersättningen endast gäller ersättningstagarens första anställningsår.

Företaget ska bestämma det förhållande mellan fasta och rörliga ersättningar som ska tillämpas inom ersättningssystemet samt hur stora de rörliga ersättningarna kan bli.

Vid betalning av avgångsvederlag och motsvarande ersättning till en ersättningstagare, vilka betalas om en anställning upphör i förtid, ska de principer som anges i denna

paragraf beaktas. Betalningsgrunderna ska också i övrigt vara sådana att ersättning inte betalas som belöning för en misslyckad prestation.

7 §

Uppskjutande av betalningen av rörliga ersättningar

En betydande del, minst 40 procent, av den fastställda totala rörliga ersättningen ska skjutas upp och betalas tidigast under 3—5 år efter att förtjänstperioden upphört. Då den betalningsperiod som avses ovan bestäms, ska företaget beakta sin konjunkturcykel, affärsverksamhetens natur, riskerna samt ersättningstagarens arbetsuppgifter och ansvar. Om den rörliga ersättningen utgör en särskilt stor andel av det totala beloppet av den fasta och den rörliga ersättningen, ska minst 60 procent av den rörliga ersättningen skjutas upp på motsvarande sätt.

Om uppskjuten ersättning enligt 1 mom. betalas i flera poster med olika uppskovstider, kan ersättningstagaren erhålla rätt till det totala beloppet av uppskjuten ersättning tidigast pro rata under den tid som avses i 1 mom.

8 §

Betalning av rörliga ersättningar i annan form än pengar och fastställande av väntetiden

Om företagens eller ett till samma koncern hörande företags aktier eller andelar är i allmän omsättning, ska minst hälften av den fastställda rörliga ersättningen betalas med aktier eller andelar som ett sådant här företag har emitterat eller finansiella instrument som bundits till dem.

I andra fall än det som avses i 1 mom. ska minst hälften av den fastställda rörliga ersättningen betalas med hjälp av sådana långfristiga finansiella instrument, vars värde återspeglar ändringar i företagens eller det till dess koncern hörande företagens eget kapital eller kreditvärdighet.

Användningen av de instrument som avses i denna paragraf inom ersättningssystemet

ska samordnas med företagets och dess finansiella företagsgrupps kapitalbehov på lång sikt.

Inom ersättningssystemet ska det fastställas en väntetid som kopplas till de instrument som avses i denna paragraf och som är förenlig med de uppskovstider som bestäms enligt 7 §.

9 §

Rätt att avstå från att betala ut rörliga ersättningar

Ersättningstagaren ska erhålla rätt till rörlig ersättning och rörlig ersättning ska betalas endast under förutsättning att detta inte äventyrar företagets eller dess finansiella företagsgrupps kapitalbas enligt 54 och 78 § i kreditinstitutslagen och att det är motiverat enligt en helhetsbedömning av företagets och den finansiella företagsgruppens samt den behöriga affärsenhetens resultat och ersättningstagarens prestation.

Villkoren inom ersättningssystemet ska vara sådana att företaget kan besluta att helt eller delvis låta bli att betala den rörliga ersättningen på de villkor som nämns i denna paragraf eller i ersättningssystemet samt besluta att betala ersättningen med de instrument som avses i 8 § och skjuta upp betalningen på det sätt som avses i 7 §.

Företaget ska se till att ersättningstagarens fasta ersättning är tillräckligt stor så att det inte är oskäligt för ersättningstagaren om rörlig ersättning eventuellt inte betalas ut.

10 §

Verksamhet som kan jämföras med förbjudna förfaranden

Företaget får inte betala rörliga ersätt-

Helsingfors den 31 december 2010

Finansminister *Jyrki Katainen*

ningar på ett sådant sätt att det får konsekvenser som kan jämföras med förfarande som står i strid med denna förordning.

Företaget ska kräva att ersättningstagaren förbinder sig till att inte använda finansiella instrument eller försäkring för att skydda sig för sådana personliga risker som följer av de bestämmelser i denna förordning som hänförs till ersättningssystemet.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 31 december 2010.

12 §

Övergångsbestämmelser

Bestämmelserna i 6 § 2 mom. 1 och 2 punkten samt 7—9 § i denna förordning tillämpas också på det ersättningssystem som ett företag använder då förordningen träder i kraft, om företaget inte före förordningens ikraftträdande har förbundit sig att betala en rörlig ersättning i strid med denna förordning i förhållande till ersättningstagaren.

Företaget ska senast den 31 maj 2011 i enlighet med 5 § godkänna ett ersättningssystem som motsvarar de krav som ställs i denna förordning och organisera förvaltningen och kontrollen av ersättningssystemet. Utan hinder av detta moment ska på bestämning och utbetalning av rörliga ersättningar från ikraftträdandet av denna förordning tillämpas vad som bestäms i 6—9 § om inte annat följer av 1 mom.

Lagstiftningsråd *Erkki Sarsa*

Nr 1373

Finansministeriets förordning**om beräkning av kapitalkrav och om begränsning av exponeringar mot kunder för kreditinstitut och värdepappersföretag samt för finans- och försäkringskonglomerat**

Utfärdad den 31 december 2010

Genom finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 92 § i kreditinstitutslagen (121/2007) samt 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004):

1 kap

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs med stöd av 92 § i kreditinstitutslagen (121/2007, nedan lagen) om beräkning av kreditinstituts kapitalkrav enligt lagens 55 § och om begränsning av exponeringar mot kunder enligt lagens 69 § samt om begränsning av exponeringar mot kunder enligt 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004). Vad som i denna förordning föreskrivs om kreditinstitut ska med stöd av 46 § i lagen om värdepappersföretag (922/2007) också tillämpas på värdepappersföretag som avses i den lagen, med undantag för de värdepappersföretag som avses i 2 mom. i samma paragraf.

2 §

Närmare bestämmelser

Finansinspektionen kan med stöd av lagens 93 § utfärda närmare föreskrifter om tillämpningen av denna förordning.

2 kap

Kapitalkrav

3 §

Riskkoefficienter för beräkning av kapitalkrav för kreditrisker

När den schablonmetod som avses i lagens 58 § används för beräkning av kapitalkrav tillämpas antingen de nedan angivna fasta riskvikterna eller riskvikter som fastställs på basis av externa kreditvärderingar, enligt vad som föreskrivs i bilagan till denna förordning.

För tillämpning av externa kreditvärderingar ska Finansinspektionen dela in kreditbetygen från varje ratinginstitut enligt lagens 58 § 3 mom. i riskklasser som framgår av den bifogade tabellen och som ska ligga till grund för riskvikterna vid användning av externa kreditvärderingar.

För sådana tillgångar och för sådana åtaganden utanför balansräkningen på vilka inte tillämpas någon riskvikt enligt bilagan, ska riskvikten 100 procent tillämpas.

4 §

Undantag i fråga om riskvikter

Vid tillämpning av lagens 55 § 1 mom. får riskvikten 0 procent, med avvikelse från vad som föreskrivs nedan i denna förordning och på de villkor som anges i 2 mom., tillämpas på sådana fordringar och på sådana åtaganden utanför balansräkningen för vilka motparten är ett finskt företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet eller, om kreditinstitutet hör till sammanslutningen av inlåningsbanker, centralinstitutet, dess medlemskreditinstitut eller deras dotterföretag. Vad som i detta moment föreskrivs om ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet gäller också ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet, om kapitaltäckningskravet för konglomeratet beräknas enligt bilaga 1 till finansministeriets förordning 1193/2004. Vad som i detta moment föreskrivs om finansiella företagsgrupper gäller emellertid inte en finansiell företagsgrupp vars moderföretag inte är beläget i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*).

Tillämpningen av den 1 mom. avsedda riskvikten förutsätter att det tillämpas enhetliga förfaranden för riskbedömning, riskmätning och kontroll i kreditinstitutet och i dess motpart och att det inte finns några förutsedda praktiska eller rättsliga hinder för att motparten kan överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till kreditinstitutet.

5 §

Konverteringsvärden som ska tillämpas på åtaganden utanför balansräkningen

För bestämmande av de konverteringsvärden som avses i lagens 58 § 2 mom. ska åtaganden utanför balansräkningen delas in i följande grupper:

Grupp I (högrisk):

Garantiförbindelser, kreditderivat och andra direkta kreditsubstitut

Tillgångar som förvärvats genom terminskontrakt

Avtalad utlåning på termin

Sålda värdepapper med återförsäljningsoption

Andra jämförbara poster

Grupp II (mellanrisk):

Entreprenad-, leverans- och exportgarantiförbindelser

Teckningsförbindelser med tilläggekreditmöjlighet

Bindande kreditlöften och kreditarrangemang med ursprunglig giltighetstid på mer än ett år

Andra jämförbara poster

Grupp III (lågrisk):

Remburser och andra åtaganden i samband med korta transaktioner

Bindande kreditlöften med ursprunglig giltighetstid på högst ett år

Grupp IV (obetydlig risk):

Kreditlöften som kan återtas villkorslöst

Konverteringsvärdet för ett åtagande utanför balansräkningen beräknas genom att dess nominella värde, eller när förbindelsen avser förvärv av värdepapper, värdepapperets marknadsvärde i grupp I multipliceras med konverteringsfaktorn 1, i grupp II med faktorn 0,5 och i grupp III med faktorn 0,2. Konverteringsvärdet för åtagandena i grupp IV är 0.

6 §

Tillämpning av en internmetod för kreditvärdering

Om ett kreditinstitut enligt lagens 59 § 1 mom. har fått tillstånd att med tillämpning av egna skattningar av LGD-värden (förlust

vid fallissemang) eller egna konverteringsfaktorer sänka kapitalkravet för kreditrisken mot stater och centralbanker samt mot kreditinstitut och företag, beräknas löptiden med tillämpning av direktivets bilaga VII del 2 punkterna 13 och 15. I annat fall tillämpas punkt 12 i den nämnda bilagan och delen.

Vid tillämpning av den metod som avses i lagens 59 § 1 mom. anses ett offentligt organ och motparten till en fordring på hushåll ha fallerat om fordran inte har betalats inom 90 dagar efter det att den förfallit eller, då motparten är en kund i en annan EES-stat, om fordran eller räntan varit obetald den tid som föreskrivs i hemstatens lagstiftning, dock högst 180 dagar.

Tillstånd som avses i lagens 59 § 1 mom. kan beviljas för kreditinstitut som inte tillämpar egna uppskattningar för förlustandelar och konverteringsfaktorer på stater och centralbanker, kreditinstitut och företag, om kreditinstitutet för minst två år har tillgång till uppgifter som förutsätts för tillämpning av de metoder som avses i paragrafen. Som villkor för tillståndet ska ställas att kreditinstitutet året efter att tillståndet beviljats har tillgång till uppgifter för tre år, året därefter för fyra år och året därefter för fem år. Ytterligare ett villkor är att den försiktighet som förutsätts i direktivets bilaga VII del 4 punkterna 49, 54 och 63 vid tillämpning av uppgifter som hänför sig till en kort period i tillräcklig utsträckning har beaktats vid fastställandet av riskparametrarna. Dessutom måste uppgifterna hänföra sig till en så lång tid att det kan säkerställas att kapitalkravet har beräknats på ett tillräckligt tillförlitligt sätt.

7 §

Tillämpning av metoder för kreditriskreducering

Vid tillämpning av lagens 60 § ska utöver vad som föreskrivs i direktivets artiklar 90—93 och bilaga VIII bestämmelserna nedan i denna paragraf följas.

Säkerheter i bostadsfastigheter får beaktas som kreditriskreducerande även om gäldenärens solvens är beroende av säkerhetens avkastning. Med säkerhet i bostadsfastighet avses vid tillämpningen av denna förordning

inteckningar som fastställts i ett i huvudsakligen för boende avsett inteckningsbart objekt enligt 16 kap. 1 § och 19 kap. 1 § i jordabalken (540/1995) samt aktier, andelar och bostadsrätter i ett aktiebolag enligt 1 kap. 2 § i lagen om bostadsaktiebolag (1599/2009).

Säkerheter i kommersiella fastigheter får beaktas som kreditriskreducerande endast vid tillämpning av sådana internmetoder för kreditvärdering som avses lagens i 59 § 1 mom. och under förutsättning att gäldenärens solvens inte väsentligen är beroende av fastighetssäkerhetens avkastning. Utan hinder av det som sägs ovan får säkerheter i kommersiella fastigheter som är belägna i någon annan EES-stat beaktas vid tillämpning av de bestämmelser som gäller i den nämnda staten. Aktier och andelar i fastighetsbolag får jämföras med aktier och andelar i bostadsaktiebolag.

Vid tillämpning av internmetoder enligt lagens 59 § 1 mom. får också fordringar som utgör säkerheter samt även andra pantobjekt än fastigheter, värdepapper, fordringar, kontanta medel och guld beaktas som kreditriskreducerande.

Vid tillämpning av internmetoder ska på beräkning av förlustandelar inte tillämpas direktivets bilaga VIII del 3 punkt 74. Inte heller tillämpas det temporära undantag från huvudregeln som gäller lägre förluster vid fallissemang enligt bilagans del 3 punkt 72, med undantag av den leasing av utrustning som avses i den ovannämnda punkten 72 andra stycket punkt b. Trots det som sägs ovan får en säkerhet som är belägen i en annan EES-stat beaktas vid tillämpning av de bestämmelser som gäller i den nämnda staten.

Garantiförbindelser och jämförbara ansvarsförbindelser som en annan EES-stat eller dess centralbank har ställt som säkerhet för en fordran som har utställts och finansierats i statens nationella valuta jämföras med fordringar på staten i fråga.

8 §

Beräkning av kapitalkrav för exponeringar i handelslagret

Vid beräkning av kapitalkrav för sådana exponeringar i handelslagret som avses i la-

gens 64 § 1 mom. ska riskvikten 0 tillämpas på sådana fordringar på en EES-stat och dess centralbank som har utställts och finansierats i nationell valuta.

Sådana säkerställda obligationslån enligt punkt 21 i bilagan till denna förordning på vilka tillämpas en lägre riskkoefficient enligt den nämnda punkten får på motsvarande sätt beaktas vid beräkning av kapitalkravet för den specifika risk som avses i 64 § 1 mom. 2 punkten i lagen. Vid tillämpning av detta moment beaktas den återstående löptiden för obligationslånet vid beräkning av kapitalkravet för den specifika risken.

3 kap

Exponeringar mot kunder

9 §

Exponeringar mot kunder som inte klassificeras som stora exponeringar

Som stora exponeringar klassificeras vid tillämpning av lagens 69 § och 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat inte

1) exponeringar mot kunder, där på motparten enligt bilagan till denna förordning tillämpas riskkoefficienten 0 procent,

2) sådana säkerställda obligationslån enligt avdelning I punkt 21 i bilagan till denna förordning som emitterats av kreditinstitut, upp till 90 procent av deras nominella värde,

3) exponeringar mot kunder som hänförs till ett kreditinstituts centrala kreditinstitut som avses i 2 mom. eller till ett annat kreditinstitut inom samma finansiella företagsgrupp enligt lagens 16 § som det centrala kreditinstitutet, på följande villkor:

a) kreditinstitutet är medlem av en säkerhetsfond enligt lagens 7 kap. och av en förening eller sammanslutning som gemensamt företräder kreditinstitut som är medlemmar i säkerhetsfonden,

b) av kreditinstitutets stadgar eller bolagsordning framgår vilken säkerhetsfond och vilken förening eller sammanslutning enligt a-punkten kreditinstitutet är medlem av; av stadgarna ska dessutom framgå att kreditinstitutets centrala kreditinstitut har godkänts

av den ovan nämnda säkerhetsfonden, föreningen eller sammanslutningen,

c) exponeringen mot kunder grundar sig på en i 2 mom. avsedd uppgift av det centrala institutet eller ett annat kreditinstitut inom samma finansiella företagsgrupp enligt lagens 16 §,

d) säkerhetsfondens stadgar anges att säkerhetsfonden förbinder sig att på de villkor som föreskrivs i lagens 7 kap. bevilja understöd för att täcka förluster till följd av sådana i denna punkt avsedda exponeringar mot kunder som närmare anges i stadgarna, om det är nödvändigt för att säkerställa verksamheten i ett medlemskreditinstitut,

4) fordringar som avser engångsarvode som avtalats med kunder för ordnande av emission eller andra rådgivningstjänster i samband med företagsregleringar och som förfaller till betalning senast tio bankdagar efter att faktura skickats,

5) fordringar på en annan än i 1 punkten avsedd centralbank, som grundar sig på en kassareservdeposition i centralbanken i dess hemstats valuta.

6) sådana åtaganden som avses i 5 § 1 mom. grupp IV, om detta enligt villkoren för åtagandet inte orsakar prestationsskyldighet som kan leda till överskridning av de gränser som anges i lagens 69 § eller i 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,

7) sådan säkerhet enligt 19 § i lagen om bostadsköp (843/1994) som beviljats av ett aktiebolag.

Som ett centralt kreditinstitut enligt 1 mom. 3 punkten betraktas ett kreditinstitut som uppfyller följande villkor:

1) det centrala kreditinstitutet sköter, ensamt eller tillsammans med ett annat kreditinstitut inom samma finansiella företagsgrupp enligt lagens 16 §, uppgifter för alla de kreditinstituts räkning, som hör till samma säkerhetsfond enligt 7 kap., när uppgifterna grundar sig på stadgarna eller bolagsordningen för dessa kreditinstitut, deras gemensamma säkerhetsfond eller en förening eller sammanslutning, som gemensamt företräder instituten, eller på ett skriftligt avtal mellan dessa, och

2) av det centrala kreditinstitutets stadgar eller bolagsordning framgår till vilken säker-

hetsfond de kreditinstitut hör som det är gemensamt centralt kreditinstitut för.

På exponeringar av ett i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) avsett medlemsinstitut i en sammanslutning av inlåningsbanker, som grundar sig på centraliserad förvaltning av likviditeten i sammanslutningen och hänför sig till ett kreditinstitut utanför sammanslutningen, får med centralkreditinstitutets samtycke avstå från att tillämpa vad som i 21 § 3 mom. i nämnda lagen bestäms om begränsningar av exponeringar mot kunden. På centralkreditinstitutets samtycke tillämpas 1 mom. i den nämnda paragrafen.

Utöver vad som bestäms i denna paragraf, får Finansinspektionen på ansökan av ett kreditinstitut bevilja kreditinstitutet tillstånd att inte klassificera som stora exponeringar de poster som avses i artikel 113 punkt 4 f i kreditinstitutsdirektivet.

Helsingfors den 31 december 2010

Finansminister *Jyrki Katainen*

4 kap

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 31 december 2010.

11 §

Övergångsbestämmelse

Trots vad som föreskrivs i 9 § 1 mom. 3 punkten får kreditinstitut tillämpa på de kundrisker som avses i punkten de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna förordning till utgången av 2011.

Lagstiftningsråd *Erkki Sarsa*

TILLÄMPLIGA RISKVIKTER

I Vid tillämpning av den schablonmetod åtagandena utanför balansräkningen viktas som avses i lagens 58 § skall tillgångarna och som följer:

Fordringar på stater och centralbanker

1. Fordringar i euro på finska staten, Finlands Bank och Folkpensionsanstalten samt Europeiska centralbanken och likaså andra i nationell valuta utställda och finansierade fordringar på en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess centralbank	0 procent
2. I nationell valuta utställda och finansierade fordringar på någon annan stat än en som avses i 1 punkten och där kreditinstituten och värdepappersföretagen står under motsvarande tillsyn som enligt finsk lag och som tillämpar riskvikten 0 på sådana fordringar	0 procent
3. Andra än i 1 eller 2 punkten avsedda fordringar på stater som avses i de nämnda punkterna och på deras centralbanker och likaså fordringar på en annan stat än en som avses i 1 eller 2 punkten och som har kreditvärderats av ett annat godkänt ratinginstitut än ett exportgarantiinstitut, samt på en sådan stats centralbank	Kreditkvalitet 1: 0 procent Kreditkvalitet 2: 20 procent Kreditkvalitet 3: 50 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 100 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
4. Fordringar på en stat som har kreditvärderats av ett godkänt exportgarantiinstitut, samt på en sådan stats centralbank	Kreditkvalitet 0: 0 procent Kreditkvalitet 1: 0 procent Kreditkvalitet 2: 20 procent Kreditkvalitet 3: 50 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 100 procent Kreditkvalitet 6: 100 procent Kreditkvalitet 7: 150 procent

Fordringar på region- och lokalförvaltning

5. På fordringar på finländska kommuner, samkommuner, Huvudstadsregionens samarbetsdelegation, Kommunernas garanticentral, den kommunala pensionsanstalten som avses i lagen om kommunala pensioner (549/2003), landskapet Åland samt på jämförbara region- och lokalförvaltningar och församlingar i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall, om de har beskattningsrätt, tillämpas samma riskvikt som när det gäller en fordran på den stat där det offentliga or-

ganet finns. Vad som i denna punkt föreskrivs om stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall på motsvarande sätt tillämpas på andra stater där kreditinstitut och värdepappersföretag står under motsvarande tillsyn som enligt finsk lag och där enligt statens lagstiftning en högre riskvikt än den som anges i denna punkt inte tillämpas på sådana offentliga organ i staten som avses i denna punkt.

Fordringar på andra offentliga organ

6. Fordringar på sådana finländska offentliga organ, vars fordringar kan jämföras med fordringar på finska staten och som har godkänts av Finansinspektionen	0 procent
7. Fordringar på finländska församlingar och andra församlingar i en EES-stat, om de har beskattningsrätt, samt andra än i 1—5 punkten avsedda offentliga organ som har godkänts av Finansinspektionen	20 procent om riskvikten 0 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat, 50 procent om riskvikten 20 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat, 100 procent om riskvikten 50 procent eller 100 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat eller om motpartens hemstat inte har något kreditbetyg, 150 procent om riskvikten 150 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat

Vad som i denna punkt föreskrivs om stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall på motsvarande sätt tillämpas på en stat där kreditinstitutet står under motsvarande tillsyn som enligt finsk lag och där enligt statens lagstiftning en högre riskvikt än den som anges i denna punkt inte tillämpas

på sådana offentliga organ i staten som avses i denna punkt.

Finansinspektionen skall föra en förteckning över offentliga organ som avses i denna punkt och som har godkänts av Finansinspektionen

Fordringar på internationella utvecklingsbanker

8. Fordringar på internationella utvecklingsbanker som godkänts av Finansinspektionen	0 procent
9. Fordringar på andra internationella utvecklingsbanker som inte har godkänd kreditvärdering	50 procent

10. Fordringar på andra än i 7 punkten avsedda internationella utvecklingsbanker som har kreditbetyg	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 50 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 100 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
11. Andel av tecknat men inte inbetalt kapital i en fond i Europeiska investeringsbanken	20 procent

Fordringar på internationella organisationer

12. Fordringar på Europeiska unionen, Internationella valutafonden och Internationella regleringsbanken	0 procent
---	-----------

Fordringar på kreditinstitut

13. Sådana fordringar på kreditinstitut som är utställda och finansierade i kreditinstitutets nationella valuta och vilkas återstående löptid är högst 3 månader	20 procent
14. Övriga fordringar på kreditinstitut	20 procent om riskvikten 0 procent tillämpas på motpartens hemstat 50 procent om riskvikten 20 procent tillämpas på motpartens hemstat 100 procent om riskvikten 50 procent eller 100 procent tillämpas på motpartens hemstat eller om motpartens hemstat inte har någon riskklassificering 150 procent om riskvikten 150 procent tillämpas på motpartens hemstat

Vad som i 13 och 14 punkten föreskrivs om kreditinstitut skall tillämpas också på sådana motparter som avses i 9 § 1 mom.

5 punkten och i den nämnda paragrafens 2 mom.

Fordringar på företag

15. Fordringar på andra än i 14 punkten avsedda företag som har kreditbetyg från ett godkänt ratinginstitut	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 100 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 150 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
---	--

Fordringar på hushåll

16. Fordringar på hushåll	75 procent
---------------------------	------------

Med fordringar på hushåll avses fordringar och finansiella leasingavtal, med undantag för värdepappersrelaterade fordringar, som uppfyller följande villkor:

1) motparten är en fysisk person eller ett litet eller medelstort företag,

2) kreditinstitutet har ett stort antal liknande fordringar eller avtal med lägre risk för kreditförlust än i annan kreditgivning,

3) den i 69 § 1 mom. avsedda exponeringen mot kunder uppgår till högst en miljon euro; vad som föreskrivs i denna punkt tillämpas inte på fordringar för vilka har ställts säkerhet enligt 17 punkten nedan.

Fordringar på fastighetssäkerhet

17. Fordringar med sådan full säkerhet som godkänts av Finansinspektionen och om utgörs av en inteckning i en bostadsfastighet som ägaren själv disponerar, hyr ut eller avser att disponera eller hyra ut, eller av aktier som berättigar till innehav av en bostadsfastighet som redan är eller avses att tas i sådant bruk, samt fastighetsleasingavtal som kan jämföras med sådana fordringar	35 procent
---	------------

Tillämpning av denna punkt på fordringar för vilka säkerheten utgörs av en bostadsfastighet som är belägen i Finland eller av aktierna i ett finländskt bostadsaktiebolag hindras inte enbart av den omständigheten att den kreditrisk som är förenad med gäldenären väsentligen är beroende av säkerhetens avkast-

ning. Vad som ovan föreskrivs om en bostadsfastighet som är belägen i Finland skall på motsvarande sätt tillämpas på andra fastigheter i en sådan EES-stat där motsvarande princip tillämpas på bostads- och andra fastigheter som är belägna i staten i fråga.

Utan hinder av det ovanstående får på fordringar för vilka säkerheten utgörs av en annan fastighet än en bostadsfastighet i en an-

nan EES-stat tillämpas den riskvikt på minst 50 procent som denna stat tillämpar på motsvarande fordringar.

Oreglerade fordringar

18. Oreglerade fordringar med bostadsfastigheter som säkerhet om en kreditförlust på minst 20 procent redovisats för fordran	50 procent
19. Oreglerade fordringar med kommersiella fastigheter som säkerhet, andra oreglerade fordringar med bostadsfastigheter som säkerhet än sådana som avses i 18 punkten och andra oreglerade fordringar för vilka redovisats en kreditförlust på minst 20 procent	100 procent
20. Övriga oreglerade fordringar	150 procent

En fordran anses vara oreglerad om den har varit obetald i mer än 90 dagar.

Masskuldebrevslån med säkerhettäckta obligationer

21. I lagen om hypoteksbanker (1240/1999) avsedda masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga organ och fastigheter samt med dessa jämförbara övriga täckta obligationer som uppfyller de villkor, som ställs i direktivets bilaga VI del 12 punkt 68—71.	10 procent om riskvikten 20 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar, 20 procent om riskvikten 50 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar, 50 procent om riskvikten 100 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar, 100 procent om riskvikten 150 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar
---	--

Kortfristiga fordringar

22. Fordringar på sådana i 15 punkten avsedda företag som har ett kortfristig kreditbeleg från ett godkänt ratinginstitut	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 100 procent Kreditkvalitet 4: 150 procent Kreditkvalitet 5: 150 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
---	--

Andelar i placeringsfonder

23. Andelar i placeringsfonder som avses i 11 kap. i lagen om placeringsfonder (48/1999) och som inte har någon godkänd kreditvärdering	100 procent
24. Fondandelar som har kreditbetyg från ett godkänt ratinginstitut	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 100 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 150 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
25. Andra fondandelar än sådana som avses ovan	150 procent

Med avvikelse från vad som föreskrivs i punkterna 22—24 kan ett kreditinstitut på de villkor som anges i direktivets bilaga VI punkterna 74—78 på placeringsfondsandelar tillämpa det vägda medelvärdet av riskvikterna för de fordringar och placeringar i vilka

fondens tillgångar har placerats eller får placeras. Vad som i bilagans punkt 74 a föreskrivs om fondbolag skall också tillämpas på utländska fondbolag som står under motsvarande tillsyn som finländska fondbolag.

Övriga poster

26. Kontanter och guld	0 procent
27. Fordringar från betalningsförmedling	20 procent
28. Investeringar i venture capital -bolag och därmed jämförbara investeringar	150 procent

II Med avvikelse från vad som föreskrivs i stycket I skall, i det fall att riskvikten 150 procent tillämpas på en sådan fordran på en motpart som avses i 22 punkten, denna riskvikt tillämpas på samtliga sådana fordringar på en sådan motpart som inte har en godkänd riskvärdering. På motsvarande sätt skall, i det fall att riskvikten 50 procent tillämpas på en

fordran som avses i 22 punkten, riskvikten 100 procent tillämpas på samtliga fordringar på en sådan motpart.

III Vad som i denna bilaga föreskrivs om fordringar skall på motsvarande sätt tillämpas på garantiförbindelser och övriga åtaganden utanför balansräkningen och andra åtaganden som innefattar motpartsrisk.

Nr 1374

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om trafiksäkerhetsavgift för år 2011**

Given i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 18 a § trafikförsäkringslagen (279/1959), sådant detta lagrum lyder i lag 361/1993:

1 §

De försäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet enligt trafikförsäkringslagen (279/1959) skall till Trafikförsäkringscentralen år 2011 betala den i 18 a § trafikförsäkringslagen avsedda trafiksäkerhetsavgift som uppgår till sammanlagt 7 683 000 euro. Försäkringsbolagens andelar av trafiksäkerhetsavgiften bestäms i proportion till deras premieinkomster av trafikförsäkring i Finland år 2011.

2 §

Av trafiksäkerhetsavgiften redovisas till Trafikskyddet, som avses i lagen om Trafikskyddet (278/2003), ett belopp av 5 950 000 euro och till Ålands landskapsregering ett belopp av 40 000 euro för främjande av trafiksäkerheten. Det återstående beloppet 1 693 000 euro är avsett för Trafikförsäkringscentralen för främjande av trafiksäkerheten.

3 §

Varje försäkringsbolag skall till Trafikförsäkringscentralen kvartalsvis betala förskott på sin i 1 § avsedda betalningsandel. Detta förskott bestäms på basis av den premieinkomst som bolaget har uppskattat på ett till-

förlitligt sätt. Det första förskottet skall betalas senast den 15 januari, det andra förskottet senast den 10 april, det tredje förskottet senast den 10 juli och det fjärde förskottet senast den 10 oktober.

Skillnaden mellan förskotten och den slutliga betalningsandelen på basis av premieinkomsterna enligt bokslutet för 2011 beaktas i samband med betalningen av det tredje förskottet år 2012.

Trafikförsäkringscentralen skall till Trafikskyddet och till Ålands landskapsstyrelse redovisa deras andelar av trafiksäkerhetsavgifterna inom två dygn från respektive förfalldag enligt 1 mom.

4 §

Trafikförsäkringscentralen skall senast den 31 mars 2012 till social- och hälsovårdsministeriet sända en utredning om de erlagda trafiksäkerhetsavgifterna år 2011 samt om hur Trafikförsäkringscentralen har använt sin andel av avgiften för att främja trafiksäkerheten.

Ålands landskapsförvaltning skall senast den 31 mars 2012 till social- och hälsovårdsministeriet sända en utredning om hur den har använt sin andel av avgiften år 2011 för att främja trafiksäkerheten.

4580

Nr 1374

5 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011. Denna förordning tillämpas för uppbörden av trafiksäkerhetsavgiften för år 2011.

Helsingfors den 21 december 2010

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Övermatematiker Pertti Pulkkinen

Nr 1375

Justitieministeriets förordning**om åklagarämbetenas servicebyråer**

Utfärdad i Helsingfors den 22 december 2010

I enlighet med justitieministeriets beslut föreskrivs med stöd av 5 § i lagen om häradsåklagare (195/1996), sådan paragrafen lyder i lag 1317/2006:

1 §

Åklagarämbeten har servicebyråer i följande kommuner:

- 1) åklagarämbetet i Västra Nyland i Ekenäs och Lojo,
- 2) åklagarämbetet i Östra Nyland i Borgå,
- 3) åklagarämbetet i Egentliga Tavastland i Tavastehus,
- 4) åklagarämbetet i Salpausselkä i Kotka, Lahtis och Villmanstrand,
- 5) åklagarämbetet i Västra Finland i Björneborg, Raumo, Reso och Salo,
- 6) åklagarämbetet i Österbotten i Karleby och Seinäjoki,
- 7) åklagarämbetet i Mellersta Finland i Jämsä och Äänekoski,
- 8) åklagarämbetet i Östra Finland i Idensalmi, Joensuu, Kuopio, Nyslott och Varkaus,
- 9) åklagarämbetet i Uleåborg i Brahestad,

Kajana, Kuusamo och Ylivieska,

- 10) åklagarämbetet i Lappland i Ivalo, Kemi och Sodankylä.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Genom denna förordning upphävs justitieministeriets förordning om åklagarämbetenas servicebyråer (467/2009).

Utöver vad som föreskrivs i 1 § 1 mom. 6 punkten har åklagarämbetet i Österbotten en servicebyrå i Lappo till och med den 31 maj 2011.

Utöver vad som föreskrivs i 1 § 9 punkten har åklagarämbetet i Uleåborg en servicebyrå i Haapajärvi till och med den 31 juli 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2010

Justitieminister *Tuija Brax*Regeringsråd *Leena Kuusama*

Nr 1376

Justitieministeriets förordning**om avgiftsbelagda prestationer som tillhandahålls av justitieministeriet och vissa myndigheter inom dess förvaltningsområde**

Utfärdad i Helsingfors den 29 december 2010

I enlighet med justitieministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan paragrafen lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om avgiftsbelagda prestationer som justitieministeriet, Brottspåföljdsmyndigheten, Riksåklagarämbetet, Riksfogdeämbetet, Konkursombudsmannens byrå, Rättspolitiska forskningsinstitutet, Rättsregistercentralen, Centralen för undersökning av olyckor, Justitieförvaltningens datateknikcentral, Dataombudsmannens byrå och datasekretessnämnden, Europeiska institutet för kriminalpolitik, verksamt i anslutning till Förenta Nationerna, de statliga valmyndigheterna och Brottspåföljdsområdets utbildningscentral tillhandahåller.

Denna förordning gäller även publikationer och experttjänster av andra myndigheter inom justitieministeriets förvaltningsområde än de myndigheter som nämns i 1 mom. samt lokalhyror som tas ut av dem.

2 §

Offentligrättsliga prestationer

Offentligrättsliga prestationer som avses i 6 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och som myndigheterna tar

ut fasta avgifter för enligt avgiftstabellen i bilagan till denna förordning är

1) i andra än i 4 § avsedda fall sådana intyg, utdrag eller styrkta kopior som utfärdas på begäran,

2) beslut eller tillstånd som utfärdas på begäran eller ansökan.

3 §

Övriga avgiftsbelagda prestationer

Prestationer som myndigheterna prissätter enligt 7 § i lagen om grunderna för avgifter till staten är

1) utbildnings-, konsultations- och experttjänster, publikationer, blanketter, undersökningar och meddelanden och utredningar som utförs på beställning eller begäran samt försäljning av eller överlåtelse av nyttjanderätten till framställda metoder, redskap, datasystem och databaser,

2) i andra än i 4 § avsedda fall kopior, utskrifter och sådana kopior av handlingar som översänds som telefax,

3) uppgifter som avses i 26 § i personuppgiftslagen (523/1999) och i 6 § 4 mom. i straffregisterlagen (770/1993), om det har förflutit mindre än ett år sedan rätten till insyn senast utnyttjades,

4) uppgifter ur valdatasystemet för andra ändamål än förrättning av val,

5) förteckningar som hänför sig till ett tjänsteförhållande,

6) data ur justitieförvaltningens riksomfattande datasystem som lämnas ut genom teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt,

7) inkvarteringstjänster som Brottspåföljdsområdets utbildningscentral säljer,

8) fjärrlånetjänster som biblioteket i anslutning till Brottspåföljdsområdets utbildningscentral tillhandahåller,

9) uthyrning av lokaler,

10) måltider för personalen vid Brottspåföljdsmyndigheten och för besökare på anstalter som hör till Brottspåföljdsmyndigheten samt inkvarteringstjänster för dessa besökare.

I 1 mom. 10 punkten avsedda prestationer är inte avgiftsbelagda för besökare som är anhöriga eller andra närstående till en fånge, om deras besök på anstalten anknyter till

genomförandet av en individuell plan i fråga om hur fången utnyttjar sin strafftid.

4 §

Prestationer enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet

De avgifter som en myndighet tar ut för att ta fram en uppgift enligt 34 § 2 mom. och för att lämna ut en uppgift som kopia eller utskrift enligt 34 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) fastställs av myndigheten i fråga med iakttagande av bestämmelserna i nämnda paragraf.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011 och gäller till och med den 31 december 2013.

Helsingfors den 29 december 2010

Justitieminister *Tuija Brax*

Regeringssekreterare Ulla Westermarck

Avgiftstabell

Prestation	Avgift
1. Uppgifter som lämnas ut med stöd av 4 a och 5 § i straffregisterlagen	
– som ett utdrag	11,00 euro/utdrag
– som en förteckning	0,80 euro/person
2. Uppgifter som lämnas ut med stöd av 6 § 1 mom. i straffregisterlagen	11,00 euro/utdrag
3. Uppgifter som lämnas ut med stöd av 50 och 51 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002)	
– som ett utdrag	11,00 euro/utdrag
– som en förteckning	0,80 euro/person
4. Annat intyg eller utdrag	20,00 euro
5. Styrkt kopia	2,00 euro/sida
6. Beslut för ingående av äktenskap som utfärdas på ansökan	53,00 euro
7. Datasekretessnämndens beslut	153,00 euro
8. Övriga beslut	11,00 euro